
ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2015)0444

På väg mot en europeisk energiunion

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2015 om ”På väg mot en europeisk energiunion” (2015/2113(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 191, 192 och 194,
- med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik* (COM(2015)0080) med bilagor,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europeisk strategi för energitrygghet* och de tillhörande arbetsdokumenten (COM(2014)0330),
- med beaktande av kommissionens meddelande om det europeiska gassystemets förmåga att klara försörjningsavbrott på kort sikt – Beredskap inför eventuella försörjningsavbrott under vintern 2014–2015 (COM(2014)0654),
- med beaktande av kommissionens meddelande om trygg energiförsörjning och internationellt samarbete – EU:s energipolitik: Samarbete med partner utanför våra gränser (COM(2011)0539),
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén *Genomförande av kommissionens meddelande om trygg energiförsörjning och internationellt samarbete och av rådets (energi) slutsatser från november 2011* (COM(2013)0638),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 *Andra strategiska energiöversynen – En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet* (COM(2008)0781),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2014 *En investeringsplan för Europa* (COM(2014)0903),

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 oktober 2012 *En starkare europeisk industri för tillväxt och ekonomisk återhämtning* (COM(2012)0582),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 november 2012 *För en välfungerande inre marknad för energi* (COM(2012)0663) och de tillhörande arbetsdokumenten, och av sin resolution av den 10 september 2013 om en välfungerande inre marknad för energi¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Utvecklingen mot en inre marknad för energi* (COM(2014)0634),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Prioriteringar för energiinfrastrukturen för 2020 och framåt – Förslag för ett integrerat europeiskt energinätverk* (COM(2010)0677),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 januari 2014 *Energipriser och energikostnader i Europa* (COM(2014)0021),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 januari 2014 *För en industriell renässans i Europa* (COM(2014)0014),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 14 november 2012 *Tillståndet för den europeiska koldioxidmarknaden 2012* (COM(2012)0652),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 september 2011 *Färdplan för ett resurseffektivt Europa* (COM(2011)0571) och sin resolution av den 24 maj 2012 om ett resurseffektivt Europa²,
- med beaktande av kommissionens meddelande om energieffektivitet, om hur energieffektivitet kan trygga energiförsörjningen och om 2030-ramen för klimat- och energipolitiken (COM(2014)0520),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnått samhälle 2050* (COM(2011)0112),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 december 2011 *Energifärdplan för 2050* (COM(2011)0885) och sin resolution av den 14 mars 2013 om energifärdplanen för 2050, en framtid med energi³,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Exploiting the employment potential of green growth* (SWD(2012)0092),
- med beaktande av kommissionens meddelande om Framtiden för avskiljning och lagring av koldioxid i Europa (COM(2013)0180),
- med beaktande av kommissionens meddelande *En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030* (COM(2014)0015),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014,

---

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0344.

² EUT C 264 E, 13.9.2013, s. 59.

³ Antagna texter, P7_TA(2013)0088.

- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 mars 2015,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 och med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 oktober 2013 *Långsiktig infrastrukturvision för och utanför Europa* (COM(2013)0711), där den första unionsförteckningen över energiinfrastrukturprojekt av gemensamt intresse upprättas,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa (COM(2011)0665),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 994/2010 av den 20 oktober 2010 om åtgärder för att trygga naturgasförsörjningen och om upphävande av rådets direktiv 2004/67/EG,
- med beaktande av det tredje energipaketet,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut (EU) nr 994/2012 av den 25 oktober 2012 om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2012 om inledandet av ett energipolitiskt samarbete med partner utanför våra gränser: en strategisk metod för en trygg, hållbar och konkurrenskraftig energiförsörjning¹,
- med beaktande av sin resolution av den 21 november 2012 om industriella, energimässiga och andra aspekter på skiffergas och skifferolja²,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om Europa 2020-strategin³,
- med beaktande av sin studie *Mapping the Cost of Non-Europe 2014–2019*,

---

¹ EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 28.

² Antagna texter, P7_TA(2012)0444.

³ EUT C 188 E, 28.6.2012, s. 42.

- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2014 om en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030¹,
  - med beaktande av sin resolution av den 15 december 2015 om att nå elsammanlänkingsmålet på 10 %: Att rusta Europas elnät för 2020²,
  - med beaktande av energistadgefördraget, särskilt artiklarna 7 och 20,
  - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för utrikesfrågor, utskottet för internationell handel och utskottet för transport och turism (A8-0341/2015), och av följande skäl:
- A. Enligt artikel 194 i EUF-fördraget ska EU:s energipolitik garantera att energimarknaden fungerar, garantera energiförsörjningen i unionen, främja energieffektivitet och energibesparingar samt utveckling av nya och förnybara energikällor, och främja sammankopplade energinät. Fastställandet av medlemsstaternas energimix är fortfarande en nationell behörighet, och därför är energimixerna fortfarande mycket varierande.
  - B. Skapandet av en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik bör bygga på en övergång till ett hållbart och framåtblickande energisystem vars främsta stöttepelare heter energieffektivitet, förnybar energi, bästa möjliga användning av Europas energikällor och smart infrastruktur. Det behövs ett regelverk som är stabilt på lång sikt för att skapa ekonomisk tillväxt och sysselsättning och trygga EU:s ledande roll på dessa områden.
  - C. I en strategi för energitrygghet måste det ingå kostnadseffektiva åtgärder för att dämpa energiefterfrågan, liksom också verkningfulla åtgärder för att få bukt med omfattande och omedelbara störningar och mekanismer för solidaritet och samordning för att skydda och stärka energiproduktionen, den smarta infrastrukturen för överföring och distribution och sammanlänkningarna. Denna infrastruktur måste kunna hantera intermittenta, förnybara energikällor och byggas in i en integrerad och välfungerande inre marknad för energi såsom ett väsentligt led i en energiunion med diversifierade externa leveranskällor och leveransvägar.
  - D. Europaparlamentet har två gånger efterlyst bindande klimat- och energimål för 2030, med koldioxidutsläppsminskningar på minst 40 procent, en andel förnybar energi på minst 30 procent och en förbättring av energieffektiviteten med minst 40 procent, vilket ska uppnås med hjälp av mål för de enskilda nationerna. Bindande mål på nationell nivå och unionsnivå inom området energieffektivitet och förnybar energi skapar ekonomisk tillväxt och arbetstillfällen, och skulle bidra till att trygga EU:s tekniskt ledande roll på dessa områden.
  - E. Vid åtgärder för att utveckla energiunionen och uppnå dess klimat- och energimål måste full hänsyn tas till effekterna på energipriserna. Man måste också fokusera på synergieffekter och ytterligare marknadsintegration som bidrar till att sänka de totala kostnaderna och förbättrar konkurrenskraften inom EU:s ekonomi för att man ska få det

¹ Antagna texter, P7_TA(2014)0094.

² Antagna texter, P8_TA(2015)0445.

stöd som behövs från allmänheten och industrin. I detta sammanhang måste alla nödvändiga konsekvensbedömningar göras med full hänsyn till vilka dolda och nedplöjda kostnader som skulle uppstå, nu och i framtiden, om inga energipolitiska åtgärder vidtas.

- F. Energiunionen bör bli en ny energimodell för Europa, grundad på kraftfulla övergripande lagar och tydliga mål. Styrningen av energiunionen måste vara genomblickbar och säkerställa en stabil ram samt inbegripa Europaparlamentet i beslutsfattandet samtidigt som lokala myndigheter och medborgare lyfts fram.
- G. Det har en grundläggande betydelse att EU och dess medlemsstater erkänner vikten av att inbegripa konsumentbaserade initiativ såsom kooperativa företag, lokalsamhällsbaserade projekt för förnybar energi och energieffektivitet. Ekonomiska, juridiska och administrativa hinder måste fås bort, så att medborgarna aktivt kan delta i energisystemet.
- H. Hållbarheten i Europas energisystem äventyras av klimatförändringar, icke-konkurrenskraftiga energipriser och ett extremt stort beroende av opålitliga leverantörer i tredjeländer.
- I. Målet med en motståndskraftig energiunion med en ambitiös klimatpolitik som kärna är att säkerställa en övergång till en ny energimodell som gör att hushåll och företag kan producera och förbruka energi på ett tryggt, hållbart och konkurrenskraftigt sätt till ett överkomligt pris.
- J. Frågan om energifattigdom måste hanteras inom ramen för energiunionen genom att ge utsatta konsumenter egenmakt, förbättra energieffektiviteten för de mest utsatta och ta fram korrigerande åtgärder så att mindre bemedlade personer får råd med energi.
- K. Energifattigdom kan definieras som att ett hushåll, på grund av låga inkomster i förening med höga energipriser och låg kvalitet på bostadsbeståndet, inte klarar av den energiförsörjning som krävs för dess grundläggande bekvämlighet och hälsa.
- L. Framtidsvisionen för energiunionen måste vara att medlemsstaterna inser att de är beroende av varandra för att kunna ge sina medborgare en trygg och hållbar energiförsörjning till ett överkomligt pris, i en verklig anda av solidaritet och förtroende, där Europeiska unionen uppträder enat i globala frågor. Varje medlemsstat måste därför prioritera energieffektivitet och minskad energiefterfrågan för att kunna säkerställa energitryggheten i EU och dess medlemsstater överlag.
- M. EU:s energipolitik och klimatpolitik måste komplettera varandra, och deras mål måste stärka varandra. Energiunionen bör därför komplettera målen för den europeiska återindustrialiseringen och tillväxten och främja övergången till en hållbar ekonomi som till stor del bygger på energieffektivitet och förnybar energi. Detta kommer att stärka den globala konkurrenskraften inom EU:s ekonomi samtidigt som man effektivt undviker koldioxidläckage.
- N. EU importerar mer än hälften av all sin energi. Importberoendet är särskilt stort för råolja (mer än 90 procent), naturgas (66 procent) och stenkol (72 procent), och notan för den totala importen låg på över 400 miljarder euro 2013. EU:s byggnadsbestånd står för ungefär 40 procent av unionens slutliga energiförbrukning och förbrukar ungefär 60

procent av EU:s gasimport, Energiberoende förutsätter därför bland annat minskad energiefterfrågan i byggnader.

- O. Världsmarknadspriset på olja har sjunkit avsevärt, vilket ger EU en möjlighet att radikalt förändra vårt energilandskap genom investeringar i förnybar energiproduktion, genom att ta vara på den potential för energieffektivitet som finns i byggnader och industri och genom att utveckla smart infrastruktur. Pengar som används till import av fossila bränslen bidrar föga till investeringar, arbetstillfällen eller tillväxt i unionen, och om man i stället använde dessa medel till inhemska investeringar skulle det stimulera tillväxten och ge upphov till högkvalificerade arbetstillfällen av god kvalitet på det lokala planet.
- P. Många länder är kraftigt beroende av en enda leverantör, vilket skulle kunna göra dem sårbara för försörjningsavbrott.
- Q. EU är starkt beroende av energiimport från Ryssland, ett land som har visat sig vara en opålitlig partner och som använder sina energileveranser som ett politiskt vapen.
- R. Att utveckla och genomdriva en strategi för strategiska resurser, i synnerhet olja och naturgas, har blivit en viktig del i den ryska utrikespolitiken i syfte att utsätta andra länder för politiska påtryckningar. Parlamentet noterar att flera av Rysslands grannländer har drabbats av detta, liksom också flera medlemsstater i Europeiska unionen.
- S. Användning av olja och naturgas i utrikespolitiska syften och i syfte att destabilisera andra länder undergräver den ekonomiska tillväxten och, vilket är ännu farligare, den demokratiska stabiliteten i Europa samt suveräna staters oberoende.
- T. Den europeiska energitryggheten måste utvecklas så att den försvarar både den europeiska säkerheten och europeiska länders suveränitet, inbegripet både EU:s medlemsstater och länderna i unionens östliga partnerskap.
- U. En politik för energitrygghet måste inriktas på behovet av en stabil försörjning från olika energikällor och förse den europeiska ekonomin med den energi som behövs för transporter, industri och bostäder, på ett sätt som främjar konkurrenskraften och klimatpolitiken, samtidigt som den måste minimera beroendet av dem som avsiktligt vill utnyttja energiresurser för sina egna politiska syften för att påverka den politiska utvecklingen i andra länder.
- V. Ingen medlemsstat bör vara föremål för kontraktvillkor som är oförenliga med EU:s lagar och som utnyttjar dess svaga position på energimarknaden enbart på grund av geografiska och historiska faktorer.
- W. Gaskonflikterna mellan Ryssland och transitlandet Ukraina 2006 och 2009 ledde till allvarliga försörjningsbrister i många EU-länder. Avbrotten visar att de åtgärder som hittills vidtagits inte har varit tillräckliga för att stoppa Europas beroende av rysk gas.
- X. Efterhandsbedömning och verifikation av alla energirelaterade avtal i fråga om efterlevnad av EU:s lagstiftning är redan möjlig genom bland annat konkurrens- och energibestämmelser. Otillräckliga förhandskontroller av efterlevnaden på nationell nivå och EU-nivå leder till kraftiga snedvridningar av marknaden. Kommissionen har erkänt dessa brister och har åtagit sig att stärka bestämmelserna om förhandsbedömningar av kommersiella gasleveransavtal.

- Y. Enbart fram till 2020 måste över 1 000 miljarder euro investeras i EU:s energisektor, och för varje euro som inte investeras i energiinfrastruktur före 2020, kommer det att behövas 4,3 euro efter 2020 för att uppnå samma mål, något som skulle lägga en onödig börda på framtida generationer.
- Z. EU måste möjliggöra finansieringen av dessa investeringar med alla medel som finns att tillgå, både offentliga (strukturfonderna, EIB) och privata, genom att arbeta för att både hushållens besparingar och långtidsinvesteringarna (pensionsfonder och försäkringsbolag) kapacitet inriktas på dem, och genom att skapa en ny ekonomisk kapacitet för EU.
- AA. EU-industrins elpriser är, utan att ta hänsyn till skatte- eller avgiftsbefrielser för energiintensiva industrier, mer än dubbelt så höga som i Förenta staterna och Ryssland, 20 procent högre än i Kina men 20 procent lägre än i Japan.
- AB. Industrin i Europa lider fortfarande av en stor konkurrensnackdel i fråga om gaspriser, främst på grund av att man innefattar oljeprisindex i långsiktiga avtal med Ryssland.
- AC. Prisskillnaden jämfört med andra ekonomier kan ha en negativ inverkan på konkurrenskraften inom vår industri, särskilt våra energiintensiva industrier.
- AD. Konkurrenskraftiga energipriser är avgörande för att EU:s mål om återindustrialisering på 20 procent till 2020 ska kunna uppnås.
- AE. EU:s företag inom sektorn för förnybar energi, däribland många små och medelstora företag, har 1,2 miljoner anställda i Europa och 40 procent av alla världspatent på teknik för förnybar energi, vilket gör EU till en global ledare. Denna ledande ställning måste upprätthållas framöver genom en hållbar strategi för förnybara energikällor i EU.
- AF. Trots denna globala dominans inom investeringar i förnybar energi förutspås i publikationen *World Energy Outlook 2014* att den globala efterfrågan på energi kommer att öka med 37 procent och den globala efterfrågan på kol med 15 procent fram till 2040. Inom EU förväntas denna ökning bli mycket lägre tack vare de lyckade energieffektivitetsförbättringarna.
- AG. EU:s ineffektiva gasmarknad vållar årliga välfärdsförluster på över 11 miljarder euro, bl. a. på grund av brist på infrastruktur och dålig likviditet på och insyn i marknaden.
- AH. En mer ekonomiskt och fysiskt integrerad inre energimarknad skulle kunna leda till betydande effektivitetsvinster.
- AI. EU:s energimarknad i detaljistledet fungerar inte som den ska eftersom konsumenterna i många medlemsstater har för få leverantörer att välja mellan. Problemen med marknadskoncentration bör tas upp inom EU:s konkurrenspolitik så att konsumenterna får möjlighet att byta leverantör. Därigenom ökar konkurrensen och priserna sänks. Man bör uppmärksamma risken för att vissa medborgare inte är lika välinformerade som andra och därför inte är lika benägna att jämföra och byta leverantörer. De fastnar i gamla avgifter som inte är konkurrenskraftiga.
- AJ. Genomförandet av en integrerad energimarknad i EU för gas och el är av grundläggande betydelse för både energitryggheten och för utvecklingen i riktning mot en energiunion. Kommissionen ansvarar för att alla medlemsstater genomför och respekterar alla delar i det tredje energipaketet med syftet att skapa en inre marknad för el och gas.

- AK. Ett uppnående av sammanlänkingsmålet på 10 procent, bättre gränsöverskridande överföringskapacitet för el och gas och ytterligare förstärkning av det befintliga nätet kommer att förbättra energitryggheten, möjliggöra bättre integration av förnybar elproduktion och skapa balans mellan tillgång och efterfrågan i medlemsstaterna, samtidigt som priskonvergensen främjas till fördel för konsumenterna.
- AL. Ett fördjupat regionalt samarbete mellan medlemsstater förväntas ge konvergens och kostnadsoptimering.
- AM. Energigemenskapen är ett verktyg för att utöka den inre energimarknaden till EU:s grannländer och därmed bidra till att skapa ett alleuropeiskt energiområde baserat på gemensamma principer och rättsstatlighet.
- AN. Energiunionen återspeglar Europaparlamentets många upprop om en äkta alleuropeisk energigemenskap, baserad på en stark gemensam marknad för energi, samordning av energiinköp utanför EU och gemensam europeisk finansiering av forskning och innovation inom hållbar energiteknik.
- AO. Den yttre dimensionen av EU:s energipolitik måste bli mera konsekvent och kan ännu inte fullt ut spela sin roll, vare sig för energiförsörjningstryggheten eller för unionens konkurrenskraft.
- AP. De 33 infrastrukturprojekt som har identifierats i den europeiska strategin för energitrygghet bör kompletteras av ett starkare fokus på moderniseringen av eldistributionsnätet och på övergången från kol och gas till biomassa för att förbättra försörjningstryggheten.
- AQ. Det erkänns att avskiljning och lagring av koldioxid kan ge ett avgörande bidrag i kampen mot klimatförändringar, och i synnerhet bidra till att minska kostnaden för att övergå till en koldioxidfri energimarknad och en ekonomi med låga utsläpp.
- AR. Energidiversifiering, fullbordandet av den inre marknaden för energi, förbättrad energieffektivitet och energibesparingar, vidareutveckling av Europas energiresurser, bland annat förnybar energi, och verksamhet inom forskning och utveckling är energiunionens huvuddrivkrafter.
- AS. Det behövs stöd och uppmuntran till att inhemska konventionella olje- och gasresurser utvinns i full överensstämmelse med EU:s regelverk, både i traditionella produktionsområden (t.ex. Nordsjön) och i nyupptäckta områden (t.ex. östra Medelhavet och Svarta havet).
- AT. Inhemska energiresurser måste alltid vara hållbara och säkra.
- AU. EU:s strävan är att öka industrins bidrag till BNP till så mycket som 20 procent senast 2020, och energi till ett konkurrenskraftigt pris och ökad energiproduktivitet kommer att vara oundgängliga för att detta mål ska uppnås.

Dimensioner av energiunionen

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik*. Parlamentet noterar energiunionens fem pelare, som anges av kommissionen. Parlamentet betonar att politik som bedrivs enligt dessa pelare alltid måste bidra till att säkerställa en trygg

energiförsörjning, fasa ut fossila bränslen och göra ekonomin långsiktigt hållbar samt åstadkomma överkomliga och konkurrenskraftiga energipriser.

2. Europaparlamentet upprepar att energi är en allmän samhällsnyttighet och att EU därför måste fokusera mycket på frågan om energifattigdom och främja konkreta åtgärder för att komma till rätta med detta problem. Parlamentet insisterar därför på att energiunionen måste garantera lika tillgång till energi för alla, bidra till överkomliga energipriser till förmån för konsumenterna, främja sammankopplingar och energinfrastruktur med en strategisk roll till förmån för folket och stärka regleringen.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att alla lagstiftningsförslag som ingår i energiunionen följer det ordinarie lagstiftningsförfarandet och därmed låter Europaparlamentet delta fullt ut och garanterar en effektiv demokratisk kontroll. Parlamentet förväntar sig att det ramverk för styrning för perioden efter 2020 som införs för energiunionen är ambitiöst, tillförlitligt, öppet, demokratiskt och låter Europaparlamentet delta fullt ut. Likaså måste det garantera att klimat- och energimålen för 2030 uppnås, särskilt genom att den befintliga energi- och klimatlagstiftningen genomförs fullt ut, verkställs och uppdateras. Parlamentet uppmanar kommissionen att, utan att det påverkar andra rapporteringsskyldigheter, årligen lägga fram en rapport om genomförandet av energiunionen, med uppgifter om genomförandet av energilagstiftningen och om framstegen för att uppnå målen för 2020 och 2030. Kommissionen uppmanas också att utarbeta och uppdatera en uppsättning nyckelindikatorer som ska ingå i rapporten och göra det möjligt att bedöma de framsteg som görs med energiunionen. Indikatorerna skulle bland annat, men inte enbart, kunna omfatta sammanlänkningskapacitet, marknadsintegration, minskning av energiimport, diversifieringsgrad, energipriser och energikostnader, utveckling av samägd och lokalägd produktion, graden av energifattigdom och utsatthet. Parlamentet noterar rådets (energi) slutsatser av den 26 november 2015 om energiunionens styrningssystem, och uppmanar kommissionen att snarast lägga fram ett lagstiftningsförslag för parlamentet och rådet, där man beaktar rådets slutsatser och de ståndpunkter som parlamentet ger uttryck för i detta betänkande. Parlamentet håller med om rådets slutsats att de nationella energi- och klimatplanerna för perioden 2021–2030 inte bara bör vara inriktade på att uppnå 2030-målen, utan även spegla ett längre perspektiv, särskilt EU:s fastställda mål om att minska utsläppen med 80–95 % senast till 2050 jämfört med 1990 års nivåer.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta långsiktiga energistrategier mot bakgrund av det långsiktiga målet att minska växthusgaserna med mellan 80 och 95 procent fram till 2050, vilka bör matchas av motsvarande insatser från världens största förorenare.
5. Europaparlamentet erkänner oföretterligheten i beslut om energifrågor som antas genom nationella folkomröstningar.
6. Europaparlamentet framhåller att energiunionen bör anta ett helhetsgrepp på problematiken, där tyngdpunkten bör vila på inslag som att uppnå en fullständigt integrerad inre marknad för energi, att säkerställa försörjningstryggheten, att använda EU:s energiresurser på bästa sätt, att dämpa energiefterfrågan, att minska växthusgaserna genom att framför allt använda förnybara energikällor och att införa en koldioxidmarknad för hela EU, samt på forskning och innovation inriktad på ledarskap inom energiteknik. Parlamentet betonar att medborgarna bör stå i centrum för energiunionen och tillhandahållas säker och hållbar energi till ett överkomligt pris.

7. Europaparlamentet erkänner Europeiska rådets svaga klimat- och energimål till 2030, det vill säga att minska växthusgasutsläppen med 40 procent, att öka andelen förnybar energi i den europeiska energimixen till 27 procent och att öka energieffektiviteten med 27 procent. Parlamentet påminner om att det upprepade gånger har efterlyst bindande klimat- och energimål för 2030 med inhemska koldioxidutsläppsminskningar på minst 40 procent, en andel förnybar energi på minst 30 procent och en förbättring av energieffektiviteten med minst 40 procent, vilket ska uppnås med hjälp av enskilda nationella mål.

Energitrygghet, solidaritet och förtroende

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt arbeta för mer hållbara och konkurrenskraftiga priser och kostnader för importerad energi för EU:s medborgare och företag genom energidiversifiering (energikällor, leverantörer och försörjningsvägar). Parlamentet uppmanar därför kommissionen att främja byggandet av relevanta prioriterade korridorer för energiinfrastrukturer, såsom anges i bilaga I till förordningen om transeuropeiska energinät och del II i bilaga I till förordningen om Fonden för ett sammanlänkat Europa, med särskild inriktning på medlemsstater med ett stort beroende. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera den befintliga interna kapaciteten, bland annat EU:s egna energikällor.
9. Europaparlamentet inser att de projekt som för närvarande ingår i förteckningen över energiinfrastrukturprojekt av gemensamt intresse inte är tillräckliga för att uppnå EU:s mål om sammanlänkning mellan den iberiska halvön och kontinentens centrala delar. Parlamentet uppmanar transeuropeiska energinäts regionala grupp och kommissionen att fastställa ytterligare projekt som bör ingå i 2015 års förteckning över energiinfrastrukturprojekt av gemensamt intresse för att avsevärt öka kapaciteten mellan Spanien och Frankrike.
10. Europaparlamentet betonar att väl utvecklad och fullt ut integrerad infrastruktur som möjliggör ökad energidiversifiering och gränsöverskridande flöden är avgörande för att trygga energiförsörjningen både under normala förhållanden och i nödsituationer och för att tillhandahålla konsumenter inom hela EU och energigemenskapen energi från konkurrenskraftiga källor.
11. Europaparlamentet betonar att stora gasreserver i de nordafrikanska länderna och nya fyndigheter i östra Medelhavsområdet gör att Medelhavsregionen har möjlighet att utvecklas till ett dynamiskt centrum för ett rörledningsnät som transporterar gas till Europa. Parlamentet efterlyser en marknadsplats för gas i Medelhavsområdet med ökad kapacitet för flytande naturgas. Parlamentet understryker att EU bör tillvarata de möjligheter som uppstår tack vare dessa gasreserver för att öka sin energitrygghet.
12. Europaparlamentet betonar att alla EU-infrastrukturprojekt som syftar till att diversifiera energikällor, leverantörer och försörjningsvägar måste vara helt förenliga med EU:s klimat- och energilagstiftning och långsiktiga mål och prioriteringar, bland annat EU:s energitrygghet, samtidigt som de garanterar ett högt och effektivt utnyttjande av redan befintlig energiinfrastruktur och transitvägar till EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att betrakta investeringar som dämpar energiefterfrågan, t.ex. i byggnader, som stödberättigande projekt.
13. Europaparlamentet understryker att energileverantörer från tredjeländer måste följa EU:s regelverk, särskilt EU:s konkurrenslagstiftning och lagstiftning om statligt stöd,

när de bedriver verksamhet på den inre marknaden, och uppmanar kommissionen att använda alla tillgängliga medel för att verkställa EU:s lagstiftning så att man möjliggör ett fritt energiflöde i EU och undviker snedvridningar av den inre marknaden.

14. Europaparlamentet betonar att det är av yttersta vikt för EU att stoppa isoleringen av medlemsstater och regioner på den inre energimarknaden, vilket framgån av de stresstest för gas som kommissionen utfört. Parlamentet uppmanar i detta hänseende kommissionen att utföra sådana test regelbundet. Parlamentet anser att EU bör hjälpa de mest utsatta länderna att diversifiera sina försörjningskällor och försörjningsvägar, som en prioriterad fråga. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att i detta avseende utan dröjsmål genomföra rekommendationerna från stresstesten för gassystemet. Parlamentet rekommenderar kommissionen att överväga att genomföra ”stresstester för el” för att skapa sig en överblick över hur motståndskraftig energimarknaden är som helhet tagen. Parlamentet framhåller att sådana stresstester bör leda till att man framför allt fastställer tillståndet, kapaciteten och hållbarheten hos det samlade nationella överföringsnätet samt nivån på sammanlänknin gen och kapaciteten för gränsöverskridande, och att de rekommendationer som följer på sådana stresstester måste inbegripa heltäckande konsekvensbedömningar av både nationella planer och EU:s mål genom att ta itu med alla åtgärds punkter som de ger upphov till.
15. Europaparlamentet noterar att den kvantitativa och kvalitativa energiförsörjningstryggheten och konkurrenskraften är bland de mest brådskande frågorna när det gäller den framtida energiunionen, och det krävs att medlemsstaterna förbättrar samordningen och samarbetet på EU-nivå med sina grannar när de utarbetar sin energipolitik. Parlamentet uppmanar i detta hänseende kommissionen att undersöka hur den befintliga strukturen av nationella förebyggande åtgärder och nödinsatser skulle kunna förbättras på både regional nivå och EU-nivå.
16. Europaparlamentet anser att nationella kapacitetsmekanismer endast bör användas som en sista utväg när alla andra alternativ har övervägts, bland annat ökad sammanlänkning med grannländer, efterfrågestyrning och andra former av regional marknadsintegration.
17. Europaparlamentet anser att energiunionen bör medföra att man uppträder enat i förhandlingarna med tredjeländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka dels om det är lämpligt med en frivillig kollektiv upphandlingsmekanism och hur den skulle kunna vara utformad, dels hur den skulle påverka den inre gasmarknadens funktion och de berörda företagen och bidra till en tryggad gasförsörjning. Parlamentet noterar att det finns flera olika modeller för kollektiva upphandlingsmekanismer och att det därför behövs ytterligare arbete för att man ska kunna fastställa vilken marknadsbaserad modell som lämpar sig bäst för EU:s regioner och de berörda leverantörerna, samt under vilka omständigheter en frivillig kollektiv upphandlingsmekanism skulle kunna tas i bruk. Parlamentet anser att samordning av olika ståndpunkter och kollektiv upphandling av gas bör inledas på regional nivå. Parlamentet rekommenderar tills vidare kommissionen och energigemenskapens sekretariat att stödja de medlemsstater och avtals slutande parter inom energigemenskapen som på frivillig basis vill förhandla om energiavtal i enlighet med såväl EU:s regelverk för den inre marknaden som med EU:s och WTO:s konkurrensbestämmelser, samt att erbjuda skydd för kommersiellt känsliga uppgifter. Parlamentet understryker att energiavtal måste bygga på marknadspriser och konkurrens.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att upprätta en övergripande ram för energiunionens externa dimension, med särskilt fokus på främjande av strategiska partnerskap med energiproducerande tredjeländer och transitländer, i synnerhet inom det europeiska grannskapet och med hänsyn till utvidgningspolitiken, på grundval av gemensamma värderingar och med hänsyn tagen till den aktuella situationen för regionalt samarbete. Tidigare och nya strategiska partnerskap bör beaktas och undersökas för att förbättra dialogen och samarbetet avseende olja och naturgas, energieffektivitet och förnybara energikällor, handel och energiunionens sammanlänknings med extern energiinfrastruktur.
19. Europaparlamentet framhåller att en verkligt gemensam extern energipolitik för EU bör gå i hand i hand med unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik. Parlamentet kräver i detta sammanhang bättre samordning mellan vice ordföranden/den höga representanten och berörda kommissionsledamöter i syfte att göra EU:s externa energitrygghetspolitik mer enhetlig. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att skapa ett starkare kluster under ledning av vice ordföranden/den höga representanten, inom vilket det ska utses en ansvarig för samordningen av denna politik.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en reflexionsgrupp på hög nivå för frågor om energitrygghet, utrikespolitik och energiunionen, med stark representation och medverkan av Europaparlamentet och samhällsaktörer, i syfte att ta fram trovärdiga långsiktiga scenarier för efterfrågan, försörjning och samarbete tillsammans med externa partner, särskilt i fråga om kapacitetsuppbyggnad och teknikutbyte inom förnybar energi och energieffektivitet samt förhållandet mellan energi och mänskliga rättigheter.
21. Europaparlamentet är oroat över förslaget om att fördubbla kapaciteten för rörledningen Nordstream och de effekter detta skulle få på energitryggheten och energidiversifieringen och principen om solidaritet mellan medlemsstaterna. Parlamentet betonar i samband med de pågående trepartssamtalen mellan EU, Ukraina och Ryssland behovet av att säkra energiförsörjningen till och genom Ukraina på lång sikt.
22. Europaparlamentet betonar att en förbättring av energieffektiviteten inom EU skulle minska risken för beroende, vilket i sin tur skulle stärka EU:s förhandlingsposition i energifrågor.
23. Europaparlamentet betonar att det behövs större insyn i energirelaterade avtal, vilket skulle kunna uppnås genom att stärka kommissionens roll i energirelaterade förhandlingar mellan en eller flera medlemsstater och tredjeländer, särskilt genom att göra det obligatoriskt för kommissionen att delta som observatör i alla förhandlingar för att stärka de enskilda medlemsstaternas ställning i förhållande till leverantörer från tredjeländer som deltar i förhandlingarna och minska riskerna för att leverantörerna missbrukar en dominerande ställning. Parlamentet noterar även att kommissionen bör utföra förhands- och efterhandsbedömningar, med full respekt för kommersiellt känslig information, och ta fram både en positiv och en negativ förteckning över avtalsklausuler, såsom klausuler om exportförbud och destination, fastkraftklausuler ("take-or-pay"), klausuler om oljeindexering av gaspriser eller klausuler som förbjuder att en tredje part uppställer som villkor för sina energileveranser att den får företräde till energitransportinfrastrukturen inom EU. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna enligt artikel 13.6 a i förordning (EU) nr 994/2010 ska informera kommissionen när de ingår nya mellanstatliga avtal med tredjeländer som påverkar utvecklingen av

gasinfrastrukturen och gasförsörjningen för att kommissionen ska kunna bedöma hur trygg försörjningen är på EU-nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa kraftfulla bestämmelser om förhandsbedömningar av kommersiella gasleveransavtal i den reviderade förordningen om tryggad gasförsörjning.

24. Europaparlamentet betonar att kommissionen i enlighet med beslut nr 994/2012/EU om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet ska underrättas om alla kommande mellanstatliga energiavtal med parter utanför EU före undertecknandet för att se till att de uppfyller EU:s lagstiftning, särskilt det tredje energipaketet, och inte hotar EU:s energiförsörjningstrygghet. Parlamentet understryker att sådana diskussioner och samråd måste fungera som ett verktyg för att stärka förhandlingspositionen för EU:s medlemsstater och företag, samtidigt som kommersiellt känsliga uppgifter respekteras fullt ut. Diskussionerna och samråden bör inte på något sätt påverka innebörden och innehållet i dessa avtal, utan i stället fungera som en garanti för att avtalen är förenliga med all tillämplig unionslagstiftning och ligger i de berörda företagens och medlemsstaternas intresse. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över beslut nr 994/2012/EU så att informationsmekanismen stärks i detta avseende och kommissionen får en ökad roll.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta förslag till avtalsmallar och riktlinjer, inbegripet en vägledande förteckning över otillbörliga klausuler, som behöriga myndigheter och företag kan hänvisa till i sin avtalsverksamhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka samarbetet kring mekanismen för utbyte av information om mellanstatliga energiavtal med tredjeländer för att öka insynen och stärka sin förhandlingsposition gentemot tredjeländer och därmed trygga energi till ett mera överkomligt pris för de europeiska konsumenterna. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att även i fortsättningen offentliggöra kvartalsvisa bedömningar av avtalsvillkor, t.ex. genomsnittliga importpriser.
26. Europaparlamentet betonar att för att garantera lika konkurrensvillkor och stärka EU-företagens förhandlingsposition gentemot externa leverantörer bör nyckelinslagen i avtalen vara mer transparenta och sammanställda och regelbundet meddelas till de behöriga myndigheterna så att man kan samla in all nödvändig information som kan användas av både de behöriga myndigheterna själva och av företag i deras framtida förhandlingar, samtidigt som man skyddar sekretess för känsliga uppgifter. Parlamentet anser att detta skulle bidra till att säkerställa verklig konkurrens i energiavtalen, förhindra tredjeländers missbruk av en dominerande ställning och säkerställa efterlevnad av EU:s konkurrenslagstiftning.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram konkreta åtgärder för att minska beroendet av importerad energi, att övervaka hur pass diversifierad importen är och att offentliggöra regelbundna framstegsrapporter om detta.
28. Europaparlamentet framhåller att man måste öka den europeiska industrins och teknikens medverkan inom hela energiproduktionskedjan, där det ingår inte bara råvaror utan också produktion, förädling, lagring, transport och distribution, eftersom dessa är oerhört viktiga för att EU:s beroende av importerad energi ska kunna minskas.
29. Europaparlamentet anser att en diversifierad energimix i medlemsstaterna, utifrån deras respektive potential, miljö, geografiska läge, erfarenhet, kunskaper och ekonomiska kostnader och behov, är en tillgång för EU som helhet eftersom det stärker

motståndskraften mot försörjningsavbrott, möjliggör kostnadsoptimala energival och gör att olika typer av teknik kan utvecklas och konkurrera på marknaden, vilket sänker energikostnaderna, samtidigt som det bidrar till de gemensamma energimålen och de klimatstrategiska och klimatpolitiska målen. Parlamentet insisterar dock på att nationella skillnader inte får utgöra ett hinder för den inre marknaden och att medlemsstaterna utan undantag måste följa reglerna för statligt stöd, göra lämpliga investeringar i sin inhemska infrastruktur för överföring och garantera god sammanlänkning och motståndskraft inom de nationella energisystemen, för att uppnå resultat i fråga om unionens energitrygghet och marknads mål.

30. Europaparlamentet anser att unionen kan öka sin energitrygghet och minska sitt beroende av vissa leverantörer och bränslen genom att öka energieffektiviteten och utnyttja Europas energikällor på bästa sätt, i enlighet med EU:s energitrygghets-, miljö- och klimatmål samt hälso- och säkerhetslagstiftning, samtidigt som hänsyn tas till medlemsstaternas särdrag i fråga om energimixen så att onödiga regelbörda undviks och proportionalitetsprincipen respekteras. Parlamentet betonar att principen måste vara den, att inget bränsle och ingen teknik som bidrar till energitryggheten och klimatmålen får diskrimineras.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta en effektivare användning av EU:s alla befintliga finansieringssystem, bland annat Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), för att locka investeringar i viktiga infrastrukturprojekt, forskning och innovation i energieffektivitet, förnybara energikällor och utvecklingen av Europas inre kapacitet i syfte att uppnå klimat- och energimålen för 2030. Detta bör göras på grundval av ett kostnadseffektivt och teknikneutralt tillvägagångssätt där en internalisering av externa kostnader prioriteras.
32. Europaparlamentet kräver att resurser snabbt ska mobiliseras för att finansiera projekt av gemensamt intresse för att bygga den infrastruktur som krävs och erbjuda en jämn och tillförlitlig energiförsörjning som inte är utsatt från några politiska påtryckningar från tredjeländer.
33. Europaparlamentet betonar att Efsi bör fungera som en mekanism för att omvandla infrastrukturinvesteringar till en fullt ut likvid tillgångsklass med obligationer som kan slås samman och handlas på europeiska och globala marknader. Parlamentet konstaterar vidare att institutionella investerare, såsom försäkringsgivare och pensionsfonder, som har en naturlig benägenhet att göra långsiktiga investeringar i reala tillgångar, bara skulle lockas av standardiserade investeringsprodukter och stabila projekt som garanterar en sund affärsmodell.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och i synnerhet GD Handel att behålla målet om ett separat energikapitel i det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, i syfte att avlägsna Förenta staternas tariffära och icke-tariffära handelshinder för både flytande naturgas och råolja och avskaffa omotiverade protektionistiska åtgärder. Detta skulle kunna bidra till att utveckla en mer konkurrenskraftig miljö för europeiskt företagande genom att minska skillnaderna i energikostnader på ömse sidor om Atlanten. Parlamentet uppmanar här kommissionen att se till att ett sådant energikapitel innehåller bestämmelser om att öka samarbetet mellan EU och Förenta staterna beträffande statligt finansierade energiforskningsprogram, framför allt det amerikanska ARPA-E-programmet.

35. Europaparlamentet påpekar att EU med sin handelspolitik bör sträva efter att öka energitryggheten i enlighet med artikel 194 i EUF-fördraget, diversifiera den europeiska energimixen, minska beroendet av import från en enda utomstående leverantör eller en enda leveranskälla, och samtidigt respektera den fördragsfästa fördelningen av behörighet i dessa frågor.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en striktare övervakning av konkurrenshämmande beteende och att vidta åtgärder mot dumpning för att skydda den europeiska energiindustrin mot orättvis import från tredjeländer.
37. Europaparlamentet beklagar att diskussionerna om en modernisering av handelspolitiska skyddsåtgärder har kört fast i rådet trots att parlamentet har uttryckt sitt stöd för mer kraftfulla åtgärder mot orättvis import från tredjeländer.
38. Europaparlamentet uppmanar rådet att gå vidare med moderniseringen av de handelspolitiska skyddsåtgärderna för att de europeiska tillverkningsindustrier som tillverkar framför allt turbiner, solpaneler, specialstål och byggnadsmaterial fullt ut ska kunna utnyttja energiomläggningen.
39. Europaparlamentet betonar vikten av bestämmelser i handelsavtal som rör tekniskt samarbete och tjänster inom området för energieffektivitet och decentraliserad produktion av förnybar energi, inklusive underhåll och utveckling av programvara. Parlamentet påpekar att utfasning av fossila bränslen är ett gemensamt mål för EU och många partnerländer, regioner och städer.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom internationella handelsinstrument uppmuntra utvecklingsländerna att diversifiera sin energiproduktion, och att främja produktion av solenergi, framför allt i EU:s södra grannskap.
41. Europaparlamentet välkomnar förhandlingarna om ett initiativ för gröna varor mellan EU och 13 andra WTO-medlemmar, som omfattar produkter, tjänster och teknik som bidrar till grön tillväxt, miljöskydd, klimatåtgärder och hållbar utveckling. Parlamentet vill att förhandlingarna ska avslutas senast vid utgången av 2015 vid WTO:s ministerkonferens i Nairobi.
42. Europaparlamentet betonar att förhandlingarna om avtalet om miljövaror måste bygga på en definition av miljövaror som är förenlig med EU:s politik och bör inte vara i strid med åtgärder för hjälp till utvecklingsländerna, som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC).
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att trycka på för ett system för energiutbyte mellan EU och Förenta staterna, mot bakgrund av den nuvarande och framtida utvecklingen inom forskning, innovation och licensiering av kraftledningssystem, såsom högspänningsanslutning, med målet att utveckla ett globalt nät för gemensam förnybar energiförsörjning.
44. Europaparlamentet betonar att en starkare energigemenskap borde utgöra den centrala delen av EU:s externa energipolitik, och uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag som grundas på rapporten från högnivågruppen för reform av energigemenskapen.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka energigemenskapens verksamhet, framför allt inom förnybar energi och

energieffektivitet, av omsorg om ökad försörjningstrygghet genom bland annat ett bättre genomförande och verkställande av EU:s lagstiftning, t.ex. målen för 2020 och 2030, och framför allt genom bättre förvaltning, effektivare förfaranden och bättre utnyttjande av it-verktyg som syftar till att minska den administrativa bördan, förbättra institutionerna, bland annat genom att upprätta en parlamentarisk församling för energigemenskapen, samt genom förverkligande av viktiga infrastrukturprojekt, såsom gränsöverskridande, dubbelriktade sammanlänkningslinjer, för att trygga en bättre integrering med EU:s energimarknad och mekanismer för försörjningstrygghet, utan att det inrättas nationella kapacitetsmarknader som undergräver den inre energimarknadens effektivitet.

46. Europaparlamentet understryker att det behövs ett starkare samarbete mellan EU och Medelhavsområdet inom gas, el, energieffektivitet och förnybara energikällor, och ber kommissionen att påskynda upprättandet av gasplattformen för Europa–Medelhavsområdet.

En fullständig integrerad europeisk energimarknad

47. Europaparlamentet anser att den framtida energiunionen måste skapa ett fritt energiflöde genom EU-länderna och länderna inom energigemenskapen.
48. Europaparlamentet betonar att själva ryggraden i den framtida energiunionen måste vara dels en fullt fungerande sammanlänkad inre energimarknad som via fullt fungerande, säkra och tåliga överföringsnät levererar säker och trygg energi som distribueras på ett rättvist sätt, är socialt och miljömässigt ansvarsfull, effektiv, konkurrenskraftig, överkomligt prissatt och hållbar, dels en minskning av energiefterfrågan för att EU:s företag och konsumenterna ska få gas, el, värme och kyla på ett så hållbart, effektivt, demokratiskt och kostnadseffektivt sätt som möjligt. Parlamentet anser därför att en ytterligare utvidgning av befintliga marknadsområden bör eftersträvas. Parlamentet anser att det är viktigt att främja integrationen av prosumenter i EU:s marknad och nät. Parlamentet lyfter fram de betydande brister som finns på landsbygden inom EU till följd av den dåliga sammankopplingen av energinät.
49. Europaparlamentet inser att det för närvarande inte finns någon inre energimarknad i Europa, och att den fragmentering inom EU:s energimarknader som detta leder till är till stor skada för Europas konkurrenskraft och energitrygghet.
50. Europaparlamentet påminner om att energimarknaderna skiljer sig från finansmarknaderna genom de underliggande fysiska tillgångarna, vilket innebär att systemrisken inom energisektorn elimineras. Parlamentet anser här att också energisektorn måste bli föremål för en sådan finansiell reglering som inte snedvrider utvecklingen av en välfungerande inre energimarknad.
51. Europaparlamentet betonar att en bedömning av den verkliga ändamålsenligheten och kostnadseffektiviteten förutsätter att man överväger de direkta och externa kostnaderna för de olika energikällorna samt inverkan av alla slags offentliga ingripanden på deras relativa konkurrenssituation.
52. Europaparlamentet anser att marknadsbaserade mekanismer måste kompletteras med konkreta och ambitiösa mekanismer för tryggad energiförsörjning och solidaritetsmekanismer, såsom effektivare krishantering på regional nivå och EU-nivå, införande av ambitiösa energisparåtgärder och optimerad användning av infrastruktur

för flytande naturgas och gaslagring, främst för en tryggad energiförsörjning på regional nivå, något som ska avspeglas i EU:s lagstiftning, bland annat i förordningen om en tryggad naturgasförsörjning, som måste ses över så fort som möjligt.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att EU:s befintliga lagstiftning på områdena statligt stöd, energi, miljö och klimat genomförs och verkställs fullt ut. Parlamentet efterlyser särskilt en utvärdering av genomförandet av det tredje energipaketet och de fördelar detta har medfört för konsumenterna. Parlamentet anser att undantagen i det tredje energipaketet bör upphävas och att ambitiösa europeiska nätföreskrifter och riktlinjer snabbt måste antas och genomföras.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anslå ytterligare finansiella medel till Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) och understryker att den bör få tillstånd att rekrytera ytterligare personal för att möjliggöra en fullständig och effektiv övervakning av energimarknaderna för att säkerställa integritet och insyn i energihandeln samt efterlevnad av förordningen om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (Remit). Detta är en nödvändig förutsättning för att EU:s inre energimarknad ska fungera väl. Parlamentet konstaterar att Acers befogenheter bör stärkas i förhållande till det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (Entso för el), det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för gas (Entso för gas) och andra organ med viktiga EU-funktioner så att Acer kan utföra sina uppgifter enligt gällande EU-lagstiftning. Acer bör samarbeta med sammanslutningar som företräder systemansvariga för distributionssystemet, konsumentorganisationer och andra grupper i det civila samhället.
55. Europaparlamentet upprepar betydelsen av uppdelat ägande enligt det tredje energipaketet. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma i vilken utsträckning de nationella tillsynsmyndigheterna genomdriver villkoren i de yttranden som kommissionen avger om certifiering av systemansvariga för överföringssystemet.
56. Europaparlamentet beklagar att Entso för el och Entso för gas är alltför beroende av budgetanslag från nationella systemansvariga för överföringssystemet, vilket inskränker deras förmåga att agera som EU-aktörer.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att få dem att i högre grad reglera och övervaka verksamheten på elbörser och marknadsplatser för gas.
58. Europaparlamentet framhåller att för att öka vår energisolidaritet i nödsituationer och vår förmåga att klara avbrott i försörjningen måste både gas- och elenergi alltid kunna exporteras. Parlamentet noterar här att nuvarande system för gränsöverskridande överföring ofta hindras av beslut som fattas av nationella systemansvariga. Parlamentet uppmanar därför Acer att lägga större vikt vid denna fråga i sin årliga marknadsövervakningsrapport.
59. Europaparlamentet påpekar att en fullständigt fungerande inre energimarknad inte kommer att uppnås så länge det finns medlemsstater med elsystem som är beroende av systemansvariga i tredjeländer, och betonar att det är både viktigt och nödvändigt att säkerställa synkron drift av näten i de baltiska staterna inom de kontinentala europeiska näten senast 2025.

60. Europaparlamentet betonar det trängande behovet av en väl utformad framtidsmodell för elmarknaden i EU och att syftet med modellen måste vara att främja nödvändiga investeringar för att trygga energiförsörjningen på lång sikt och att åstadkomma en mer marknadsbaserad och, från nätverkssäkerhetssynpunkt, optimerad integration av förnybara energikällor. Samtidigt måste full hänsyn tas till att energiutbudet och energiefterfrågan blir annorlunda, bland annat genom den ökade användningen av småskalig energiproduktion, teknik för efterfrågefleksibilitet och den allt större andelen förnybara energikällor. Parlamentet uppmärksammar i detta sammanhang behovet av gemensamma standarder för smarta nät, eftersom det är en viktig faktor för att säkra en stabil försörjning och ett fritt gränsöverskridande energiflöde, vilket bidrar till energitryggheten. Parlamentet betonar dessutom den roll som utvecklingen av smartare energinät och nya energilagringlösningar kan få för att öka andelen förnybara energikällor på EU-nivå och se till att sådan infrastruktur utvecklas i samverkan med regionala centrum för förnybara energikällor.
61. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen samt de avtalsslutande parterna i energigemenskapen och dess sekretariat att koncentrera sina insatser på att driva på projekt av gemensamt intresse och projekt av intresse för energigemenskapen, i syfte att uppnå ett alleuropeiskt el- och gasnät som har kapacitet att överföra el och gas mellan EU-länder från flera olika källor. Parlamentet anser att elnätet ska kunna omdirigera energi från överskotts- till underskottsområden, så att marknaden omedelbart kan reagera på försörjningsbrister oavsett var de inträffar, kompensera för dygns- och säsongscykler, integrera förnybara energikällor, garantera försörjningstryggheten och främja den europeiska energimarknaden. Parlamentet anser att man bör påskynda godkännande- och tillståndsförfarandet för projekt och främja uppgraderingen av befintliga ledningar. Parlamentet betonar dessutom att sådana insatser särskilt måste inriktas på att lösa problem som uppstår till följd av energiöar.
62. Europaparlamentet välkomnar sin resolution av den 15 december 2015 om att nå elsammanlänkingsmålet på 10 %: Att rusta Europas elnät för 2020,
63. Europaparlamentet upprepar sin fasta föresats om att uppnå elsammanlänkingsmålet på 10 % för att fullborda EU:s inre energimarknad och välkomnar Europeiska rådets förslag om att sammanlänkingsnivån mellan medlemsstaterna i fråga om el ska uppgå till minst 15 % senast 2030. Samtidigt erkänner parlamentet betydelsen av att ett kvantitativt sammanlänkingsmål uppnås genom att man säkerställer tillgången till befintlig nationell och gränsöverskridande infrastruktur för att garantera effektiv användning av EU:s energikällor och ökad försörjningstrygghet.
64. Europaparlamentet påpekar att det är viktigt att garantera ett sunt, stabilt och förutsägbart regelverk som möjliggör långsiktiga åtaganden, vilket krävs för att generera nya investeringar i energiinfrastruktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att förkorta ledtiden för att projekt ska kunna kvalificera sig som projekt av gemensamt intresse. Parlamentet betonar att utvecklingen av smarta distributionsnät måste underlättas genom snabbare tillståndsförfaranden, politiskt stöd och anpassade regleringsramar för nätoperatörerna, som tar hänsyn till de föränderliga behoven av investeringar och uppmuntrar investeringar i IKT och automatisering på lika villkor som traditionell nätutbyggnad.
65. Europaparlamentet betonar att energiunionen även bör bidra till att det skapas en ”energiinvesteringsunion”, som säkerställer att de över 1 000 miljarder euro i form av investeringar som krävs under de kommande åren för att återuppliva Europas ekonomi

kommer från privata och offentliga investerare. Parlamentet konstaterar att en sådan energiinvesteringsunion bör skapa möjligheter för såväl stora investerare som enskilda konsumenterna och privatpersoner. Parlamentet konstaterar att investerings säkerhet är avgörande för att skapa förhållanden som underlättar privat finansiering och gör det möjligt att använda sådan finansiering på bästa sätt. Parlamentet vidhåller att en stabil ram endast kan åstadkommas genom ett starkt förvaltningssystem som säkerställer lika villkor och stabila regleringsvillkor och främjar förtroende inom den privata sektorn.

66. Europaparlamentet framhåller att genomförandet av strategiska infrastrukturprojekt ska bidra till energitryggheten på medellång och lång sikt och helt överensstämma med EU:s långsiktiga åtaganden om utfasning av fossila bränslen samt med EU:s lagstiftning om miljön och om andra hithörande frågor.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta investeringar i mer småskaliga gas- och elsammanlänkningsprojekt mellan angränsande regioner på lika stort allvar som större projekt av gemensamt intresse. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna till nära samarbete med regionala myndigheter när sådana sammanlänkningsprojekt utvecklas.
68. Europaparlamentet konstaterar att planering av energiefterfrågan och tillgången på energi måste integreras på nivå av EU:s inre energimarknad, med prioritering av minskad efterfrågan och decentraliserade lösningar för att vi ska få en kostnadsoptimal försörjningstrygghet och undvika onödiga eller överdimensionerade infrastrukturinvesteringar och icke-återvinningsbara kostnader.
69. Europaparlamentet anser, mot bakgrund av att de åldrande och otillräckliga distributionsnäten kräver stora investeringar och förnybara energikällor i huvudsak matas in i distributionsnäten, att kommissionen och medlemsstaterna bör överväga särskilda initiativ för att gynna investeringar, i systemansvariga för distributionssystemet, inklusive finansiella instrument. Parlamentet rekommenderar starkt att sådana investeringar prioriteras av medlemsstaterna.
70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra hur den tänker använda investeringsplanen på 315 miljarder euro, i kombination med andra medel, för att maximera hävstångseffekten av Efsi och finansiera de infrastrukturerna och projekt som behövs för att fullborda energiunionen.
71. Europaparlamentet anser att stärkt regionalt samarbete och politisk samordning är ett avgörande steg mot en bredare EU-omfattande energimarknadsintegration. Parlamentet stöder därför regionala tillvägagångssätt både bland medlemsstaterna och med de avtalsslutande parterna i energigemenskapen för att trygga försörjningen och påskynda marknadsintegrationen, inbegripet genom skapandet av regionala nav för att öka marknadslikviditeten, framför allt i Central- och Östeuropa. Parlamentet betonar att sådana samarbetsmekanismer kan bidra till att effektivisera det politiska och energimarknadsmässiga samarbetet och underlätta gemensamma beslut om viktiga gasinfrastrukturinvesteringar i regionerna. Parlamentet anser att man gemensamt skulle kunna utveckla kunskaperna och informationen om frågor som energilagransanläggningar och anbudsförfaranden för flytande naturgas och sammanlänkningsprojekt. Parlamentet bekräftar elbörsernas viktiga roll för att främja en likvid, öppen och trygg energihandel. Parlamentet lyfter fram de inneboende möjligheterna hos gränsöverskridande projekt som en drivkraft för EU-omfattande lösningar.

72. Europaparlamentet stöder integrationen av kandidatländer och potentiella kandidatländers energisystem enligt en regional strategi inom ramen för den framtida europeiska energiunionen.
73. Europaparlamentet understryker att ett ökat regionalt samarbete kan bidra till att stärka försörjningstryggheten, förbättra infrastrukturplaneringen, säkerställa en kostnadsoptimal integration av förnybara energikällor och sänka kostnaderna för konsumenterna.
74. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen fäster vikt vid ett stärkt regionalt samarbete och uppmanar kommissionen att undersöka och kartlägga den optimala samarbetskalan på området för el- och gasnät (och dessa marknader) i EU. I vissa fall är medlemsstaterna själva bäst lämpade att bestämma vad som behöver göras på deras territorium, och i andra fall ger ett EU-styrt samarbete ett tydligt mervärde. Parlamentet påpekar dock att man i vissa fall har funnit att grupper av medlemsstater med hjälp av långtgående regionalt samarbete om gemensamma utmaningar har nått resultat snabbare, t.ex. inom ramen för Pentalateralt energiforum. Parlamentet håller med kommissionen om att de befintliga regionala arrangemangen kan tjäna som en modell för EU som helhet.
75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett makroregionalt styrningssystem för marknadssamarbete där även Europaparlamentet och de nationella parlamenten har en roll att fylla. Parlamentet konstaterar att denna regionala styrning bör utgå från befintliga geografiska och marknadsbaserade enheter för att åstadkomma största möjliga kostnadsoptimering, bland dem följande: i) Planen för sammanlänkning på den baltiska energimarknaden. ii) Samordningsinitiativet för sydöstra Europa. iii) Ett utvidgat Pentalateralt energiforum. iv) Initiativet för ett nät för havsbaserad vindkraft från Nordsjön. Parlamentet betonar att Acers roll bör förstärkas i detta sammanhang.
76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra kostnadsoptimeringsundersökningar för att bedöma och kvantifiera fördelarna med regionalt samarbete i de ovannämnda regionerna. Parlamentet anser att kommissionen och de berörda medlemsstaterna, utgående från dessa undersökningar, tillsammans bör utveckla och genomföra planer för inrättandet av sådana makroregioner.
77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra och stödja regionala samarbetsprojekt mellan systemansvariga för distributionssystemet för el och gas, vilket är utslagsgivande för trygg, konkurrenskraftig och hållbar energi, genom att möjliggöra stöd till lokal produktion av (framför allt förnybar) energi, och till hantering av tekniska förändringar (såsom intelligenta energinät och smarta mätare) och av nya metoder för produktion och konsumtion (t.ex. elfordon).
78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja meningsutbyten om energiprojekt inom och mellan EU:s territoriella enheter (såsom regioner, lokala myndigheter och städer) för att informera och sammanföra förtroendevalda företrädare och allmänheten.
79. Europaparlamentet uppmanar till utveckling av välintegrerade och konkurrensutsatta regionala marknader för el och gas för att vi ska få ett tillräckligt och flexibelt energisystem som täcker alla delar av unionen, och yrkar på att kommissionen ska vidta resoluta och insynsvänliga åtgärder mot all protektionism, allt konkurrensmotverkande beteende och alla hinder för marknadstillträde och marknadsutträde. Parlamentet

betonar vikten av att säkerställa stabila nationella regelverk, åtgärda administrativa hinder och effektivisera nationella administrativa förfaranden, även för att garantera likvärdiga villkor för medborgarbaserade projekt.

80. Europaparlamentet påpekar att en väl avvägd inre marknad förutsätter investeringar inte bara i sammanlänknings- och utbyggnadsprojekt, utan även i bland annat nationella nät, fossilbränsleeldade kraftverk med teknik för koldioxidavskiljning samt ny kärnkraft (i de medlemsstater som så önskar), som en viktig källa till koldioxidsnål baslastel, lagringskapacitet (såsom terminaler för flytande naturgas), smarta nät och flexibel produktion, för att klara av en ökad produktion och distribution av förnybar energi.
81. Europaparlamentet betonar behovet av en rättslig ram som ger konsumenterna ökat inflytande och låter dem aktivt delta på marknaden som investerare, producenter och intressenter, genom utveckling av dynamisk prissättning och öppnande av marknader för källor på utbuds- och efterfrågesidan. Parlamentet noterar att medborgarnas delaktighet kan stärkas genom bland annat konsumenters ekonomiska deltagande, energikooperativ och småskalig energiproduktion och lagring, egen förbrukning, decentralisering av energiförsörjningen, införande av energisystem med smarta elnät, inbegripet smarta mätare, ökad konkurrens på slutkundsmarknaderna, fullständig insyn och prisflexibilitet och valfrihet för konsumenterna.
82. Europaparlamentet betonar att prosumenter som tillför lagringskapacitet till nätet bör belönas och uppmuntras att förbruka egen miljövänligt producerad el, utan att straffas. Parlamentet påpekar att sådana initiativ skulle kunna bidra till en mer konkurrenskraftig och välfungerande inre energimarknad, som i sin tur skulle kunna bidra till lokalsamhällellens motståndskraft, skapa lokala arbetstillfällen och välbefinnande, sänka de totala energiräkningarna för konsumenterna och hjälpa till att åtgärda allvarliga sociala problem såsom energifattigdom och utsatta konsumenter. Parlamentet uppmanar kommissionen att samla in konsekvensbedömningar och bästa praxis avseende åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att bekämpa energifattigdom, och att se till att sådan bästa praxis centraliseras och främjas av ett särskilt EU-organ. Parlamentet understryker att lämpliga åtgärder måste vidtas för att garantera uppgiftsskydd för konsumenter som direkt deltar på marknaden.
83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta vidareutvecklingen och utbyggnaden av lokala och regionala källor till förnybar energi och lokala och regionala distributionsnät och fjärrvärmenät, med hjälp av en politik som åtgärdar befintliga hinder och bidrar till att få till stånd en marknadsomvandling. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå riktlinjer för egen förbrukning av energi för att främja användningen av den och skydda konsumenternas rättigheter.
84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra till egen förbrukning och småskalig energiproduktion genom att införa system för förnybar energi inriktade på de mest utsatta konsumenterna.
85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att integrera lokala aktörer i EU:s energipolitik och lägga fram ett förslag om inrättande av decentraliserade centrum för rådgivning och kapacitetsuppbyggnad för att utrusta och hjälpa lokala myndigheter att hantera energileverantörer på lika villkor, och stödja utvecklingen av lokal energiproduktion via kooperativ, lokalt etablerade företag och kommunala myndigheter.

86. Europaparlamentet betonar att man måste kartlägga bästa praxis på lokal nivå och gynna dess spridning inom hela EU, bättre samordna lokala åtgärder med europeisk politik, och arbeta med frågor som berör den lokala acceptansen av energiprojekt. Parlamentet föreslår att man inrättar ett ”Europeiskt forum för territorierna”.
87. Europaparlamentet anser att alla EU-konsumenter bör dra lika stor nytta av en inre gas- och elmarknad. Parlamentet understryker här att dagens prisskillnader mellan de nationella marknaderna till följd av att marknadsintegration och sammanlänkningar saknas inte längre får tolereras. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att snabbt föreslå åtgärder för att uppnå ökad priskonvergens och marknadsintegration inom unionen.
88. Europaparlamentet understryker att marknadsintegrationen varit bra för grossistpriserna, och i slutänden för detaljhandelspriserna, i elsektorn. Parlamentet anser att man inom ramen för översynen av elmarknadens utformning bör förbättra kopplingen mellan grossist- och detaljhandelsmarknaderna, vilket bidrar till att undanröja hinder på dessa marknader och ge konsumenterna möjlighet att välja mellan olika energileverantörer.
89. Europaparlamentet anser att man vid en eventuell översyn av detaljhandelsmarknaderna för energi allvarligt måste överväga ytterligare konsumentskyddsåtgärder, t.ex. åtgärder för att uppmuntra och främja kollektiva bytessystem, krav på att energiräkningarna ska innehålla jämförelser med konkurrenter baserat på historiska konsumtionsmönster, och krav på att leverantörerna automatiskt ska ge sina konsumenter den mest fördelaktiga taxa som finns tillgänglig samt säkerställa ett begränsat antal standardiserade taxor som lätt kan jämföras med varandra.
90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, inom ramen för sin färdplan för utfasning av reglerade priser, behålla möjligheten till prisreglering och standardisering av taxestrukturer om de är avsedda att begränsa marknadssnedvridande monopolintäkter eller oförutsedda vinster i syfte att skydda utsatta konsumenter eller underlätta jämförelser med konkurrerande leverantörers taxor.
91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka utvecklingen av de slutliga energipriserna i Europa, inbegripet skatter, avgifter, subventioner och andra dolda kostnader, i syfte att identifiera åtgärder som kan bidra till att sänka priserna.

Energieffektivitet som bidrar till dämpad efterfrågan.

92. Europaparlamentet påminner om sina resolutioner av den 5 februari 2014, 26 november 2014 och 14 oktober 2015, där det efterlyser tre bindande energi- och klimatmål till 2030, särskilt energieffektivitetsmålet på 40 procent. Parlamentet betonar att EU:s energieffektivitetsmål för perioden efter 2020 bör vara bindande och genomföras enligt individuella nationella mål. Parlamentet uppmanar kommissionen eftertryckligen att ta fram olika energieffektivitetsscenarier för 2030, inklusive ett för den 40-procentsnivå som parlamentet fastställt. Parlamentet riktar dessutom en kraftig uppmaning till rådet, som efterlyst ett mål för hela EU på minst 27 procent, om att justera upp sitt mål i enlighet med parlamentets antagna mål.
93. Europaparlamentet noterar att ambitiösa och genomförbara förbättringar av energieffektiviteten, som eftersträvas av omsorg om sammanhållning, solidaritet och kostnadseffektivitet, kan öka energitryggheten, konkurrenskraften, sysselsättningen och

tillväxten, samt bidra till att både hålla nere konsumenternas utgifter och till att bekämpa energifattigdom och uppnå klimat- och energimålen.

94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa principen om att ”energieffektivitet kommer först”. Parlamentet framhåller att energieffektiviteten enligt Internationella energiorganet är det ”primära bränslet” och ger bäst avkastning på investeringen bland alla energikällor. Parlamentet betonar att energieffektivitetsvinster, särskilt minskning av energiförluster i byggnader, har en avgörande betydelse för att minska EU:s energiimport från tredjeländer, med tanke på att 61 % av den gas som importeras till EU används i byggnader, främst för uppvärmning. Parlamentet anser i detta sammanhang att energieffektivitets- och infrastrukturprojekt bör betraktas som centrala investeringar som är lika viktiga som investeringar i ny produktionskapacitet.
95. Europaparlamentet betonar att energieffektivitetsvinster avsevärt minskar såväl energiräkningarna för hushåll och industrier som EU:s beroende av import från tredjeländer. Parlamentet understryker att två miljoner arbetstillfällen kan skapas med hjälp av energieffektivitetsåtgärder fram till 2020, särskilt i byggnadssektorn, som står för 40 procent av EU:s totala energiefterfrågan. Parlamentet betonar att energieffektivitetsvinster kompletterar energidiversifieringen.
96. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att identifiera och undanröja de återstående hindren för energieffektivitetsåtgärder och att utveckla en fullödig marknad på området energieffektivitet för att främja utbytet av bästa praxis och se till att produkter och lösningar är tillgängliga i hela EU i syfte att bygga upp en verklig inre marknad för produkter och tjänster som rör energieffektivitet.
97. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att öka både omfattningen och takten i byggnadsrenoveringen och användningen av hållbar energi för uppvärmning och kylning genom rätt incitament till minskad energiefterfrågan. Parlamentet rekommenderar att man fortsätter skärpa energieffektivitetsnormerna för byggnader och beaktar och främjar teknisk innovation, särskilt användning av modeller för byggnadsinformation och simuleringar av livscykelanalyser av byggprodukter i offentliga upphandlingar. Parlamentet rekommenderar också fortsatt stöd till att det uppförs näranollenergibyggnader, eftersom detta är ytterligare ett viktigt steg för att trygga energiberoende samt ett hållbart och säkert energisystem.
98. Europaparlamentet understryker att industrins hittills gjorda investeringar i förbättrad energieffektivitet måste erkännas och vederbörligen beaktas i diskussionerna om energieffektivitet i EU.
99. Europaparlamentet anser att industrin behöver få tydliga signaler från de politiskt ansvariga så att nödvändiga investeringar görs för att uppnå EU:s energimål. Parlamentet betonar därför att det behövs ambitiösa mål och ett regelverk som främjar innovation utan att skapa onödiga administrativa bördor för att på bästa sätt främja energieffektivitet på nationell nivå.
100. Europaparlamentet anser att energieffektivitetsmålen måste fungera jämsides med energi- och klimatmålen och stärka EU-ekonomins konkurrenskraft gentemot dess stora handelspartner.
101. Europaparlamentet betonar att en översyn av den befintliga lagstiftningen om energieffektivitet, inbegripet direktivet om byggnaders energiprestanda och

energieffektivitetsdirektivet, behövs jämsides med att medlemsstaterna genomför sådan lagstiftning på lämpligt sätt för att underlätta uppnåendet av nationella mål och komplettera den politik som redan finns och drivs inom klimat- och energiramen för 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över EU:s energieffektivitetslagstiftning i enlighet med bilagan till ramstrategin för energiunionen.

102. Europaparlamentet understryker betydelsen av EU:s energimärkning, som ger konsumenterna egenmakt och korrekt, relevant och jämförbar information om energirelaterade produkters energieffektivitet. Parlamentet betonar att energimärkningen behöver ses över för att ytterligare underlätta energieffektiva val för konsumenterna och sporra till tillverkning av energieffektiva produkter.
103. Europaparlamentet understryker att man med hjälp av ekodesign lyckats få fram energieffektivare produkter som förbrukar mindre energi, och på det sättet minska hushållens energikostnader och energiförbrukning och växthusgasutsläppen, och att det finns en ytterligare potential till detta. Parlamentet uppmanar kommissionen att, med hänsyn tagen till resurseffektivitetsagendan som helhet, införa fler genomförandeåtgärder, och att se över nuvarande åtgärder för att säkerställa att de är lämpliga.
104. Europaparlamentet inser att de lokala myndigheterna, företagen och medborgarna spelar en viktig roll för att trygga energiberoendet genom att öka energieffektiviteten med hjälp av bättre stadsplanering, utveckling av energirelaterad internet- och IKT-teknik, utbyggnad av smarta nät, efterfrågestyrning, kraftvärme, infrastruktur för alternativa bränslen och värmepumptillämpningar, egen förbrukning, samt införande, modernisering och utbyggnad av fjärrvärme- och fjärrkylsystem. Parlamentet betonar behovet av att uppmuntra medborgarbaserade initiativ som kooperativ eller lokalt förankrade projekt för förnybar energi för att stärka kopplingen mellan medborgarna och energitjänsteföretagen, uppmuntra användningen av mer aktiva och hållbara modeller för resande, utveckla och genomföra lösningar för smarta städer, utveckla en framtidssäker distributionsinfrastruktur för att stödja miljövänlig rörlighet i städerna och främja renovering och isolering av byggnader, bland annat genom enhetlig isolering. Parlamentet föreslår att man samlar alla beslutsfattare på olika nivåer i ett operativt gränssnitt och aktivt involverar borgmästaravtalet.
105. Europaparlamentet anser att den främsta prioriteringen är att utveckla finansieringsinstrument, verktyg och innovativa modeller för att skaffa fram offentliga medel och dra nytta av privat finansiering på lokal, nationell, regional och europeisk nivå för att stödja investeringar i viktiga energieffektivitetssektorer, t.ex. renovering av byggnader, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till de långsiktiga investeringarnas särdrag. Parlamentet betonar i detta sammanhang att Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och Efsi, som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB), har en viktig roll, och framhåller behovet av att göra de nationella investeringsbankerna fullt delaktiga. Parlamentet inser att dessa instrument måste kompletteras med riktat tekniskt bistånd. Parlamentet framhåller att systemen för energieffektivitet i offentliga byggnader måste vara kostnadseffektiva. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till alla dessa aspekter när den utarbetar initiativet för ”smart finansiering för intelligenta byggnader”.
106. Europaparlamentet anser att de olika EU-fonder som finansierar energieffektivitetsförbättringar bör inriktas på ett bättre sätt och omprioriteras för att förbättra villkoren för utsatta låginkomstkonsumenter och hantera problemet med

delade incitament mellan ägare och hyresgäster i en byggnad eller mellan ägare till en byggnad.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i samråd med lämpliga industrisektorer och nationella, regionala och lokala aktörer, identifiera bästa praxis för finansiering av energieffektivitet runt om i och utanför EU och därefter införliva finansiering och innovativa finansieringsmekanismer i EBRD, EIB och andra EU-instrument.
108. Europaparlamentet betonar att det måste utvecklas en ny energikultur för att energieffektivitets- och klimatmålen ska kunna uppnås. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka den yngre generationens kunskaper genom lämpliga utbildningsmoduler i skolan med målet att skapa ett nytt energikonsumtionsbeteende.

På väg mot en hållbar ekonomi

109. Europaparlamentet erinrar sig att Europeiska rådets överenskommelse om ”en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030”, vilken uppnåddes i oktober 2014, innefattar ett åtagande om en minskning av de egna växthusgasutsläppen med minst 40 procent jämfört med nivåerna 1990, och att detta utgör grunden för utvecklingen av energiunionens dimension om utfasning av fossila bränslen. Parlamentet konstaterar att detta beslut också innebär det mest ambitiösa bidraget till de internationella klimatförhandlingarna som avser att det ska uppnås ett bindande klimatavtal i december 2015 i Paris vid den 21:a partskonferensen (COP 21) inom Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC).
110. Europaparlamentet betonar att man måste uppnå ett heltäckande, ambitiöst och bindande avtal i Paris vid COP 21, och att avtalet måste innehålla handfasta garantier för att den genomsnittliga temperaturökningen i världen ska uppgå till mindre än 2 °C, jämfört med situationen före den industriella tidsåldern. Dessutom måste ett globalt, stabilt och gemensamt system införas för öppenhet och ansvarighet, som innefattar övervakning, rapporteringsskyldigheter och ett effektivt och ändamålsenligt system för efterlevnadskontroll. Parlamentet anser att det i den internationella klimatordningen efter 2020 bör ingå bestämmelser som möjliggör högre ambitioner, stöder kostnadseffektiva begränsningsinsatser och ger möjlighet till skydd av miljön och en hållbar utveckling. Parlamentet betonar att världens största förorenare kraftfullt måste engagera sig i att minska sina utsläpp, och framhåller att EU:s diplomati har att spela en grundläggande roll för klimatet och energin.
111. Europaparlamentet påminner om att det inte är säkert att det går att förhindra betydande negativa klimateffekter bara för att vi begränsar den globala temperaturhöjningen till i genomsnitt 2 °C. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att fasa ut de globala koldioxidutsläppen fram till 2050 eller kort därefter för att världen ska få en kostnadseffektiv utsläppsutveckling som är förenlig med målet att temperaturhöjningen bli lägre än 2 °C.
112. Europaparlamentet anser att utveckling av förnybara energikällor är en förutsättning för energiunionen, med hänsyn till energikostnaderna. Parlamentet understryker den viktiga roll som förnybara energikällor spelar i EU för att uppnå energitrygghet och politiskt och ekonomiskt oberoende genom att minska behovet av importerad energi. Förnybara energikällor spelar också en viktig roll för att förbättra luftkvaliteten och skapa sysselsättning och tillväxt. Parlamentet anser att förnybara energikällor producerar trygg, hållbar och konkurrenskraftig energi till överkomliga priser och spelar en viktig

roll för strävan efter att Europa ska bli ledande inom grön ekonomi och utveckling av nya industrier och tekniker. Parlamentet understryker här att den nuvarande utformningen av marknaden bör bli mer dynamisk och flexibel så att intermittenta energikällor integreras på marknaden. Parlamentet framhåller att produktionskostnaderna för förnybar energi har minskat kraftigt under senare år. Parlamentet betonar vikten av att det utvecklas en gränsöverskridande infrastruktur och bedrivs utökad forskning och innovation inom området smartare energinät och nya energilagringssystem samt flexibla produktionstekniker för integrering av förnybar energi.

113. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att göra EU till "världsledande inom förnybara energikällor". Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram en operativ och genomförbar strategi om detta. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att garantera insyn, följdriktighet, stabilitet och kontinuitet i lagstiftningen om förnybar energi och att undvika retroaktiva förändringar i de ekonomiska villkoren för investeringar för att stärka investerarnas förtroende och bidra till ett kostnadseffektivt ibruktage av förnybar energi i alla EU:s regioner. Parlamentet betonar att stödsystemen måste samordnas bättre, såsom det föreskrivs i kommissionens vägledning om utformning av stödsystem för förnybar energi, för att marknaden inte ska snedvridas och förnybar energi effektivt ska stödjas. Parlamentet betonar att de rätta marknadsvillkoren för investeringar i energieffektivitet, förnybara energikällor och smart infrastruktur är avgörande för att växthusgasutsläppen ska kunna minskas. Parlamentet understryker att energiunionen bör optimera marknadsbaserade instrument för att gynna Europas energikällor, för att säkerställa en så kostnadseffektiv och miljövänlig energiomställning som möjligt.
114. Europaparlamentet betonar att EU måste garantera lika villkor internt vad gäller nationella stödåtgärder och system för statligt stöd, som inte på ett orättvist sätt stärker marknadsdominansen för vissa tekniker och operatörer, för att säkerställa en omläggning av vårt energisystem. Parlamentet välkomnar här kommissionens rapport av den 10 oktober 2014 om EU:s energisubventioner och energikostnader, och uppmanar kommissionen att årligen uppdatera denna rapport för att det bättre kunna fastställas inom vilka sektorer och områden det behövs ytterligare medel och inom vilka sektorer marknaden snedvrids till följd av subventioner.
115. Europaparlamentet betonar att miljöskadliga subventioner omedelbart måste identifieras och fasas ut, eftersom dessa subventioner är ett slöseri med offentliga medel som först används för stöd till förorenande verksamhet och sedan för uppstädning efteråt.
116. Europaparlamentet betonar att övergången till en konkurrenskraftig och hållbar koldioxidsnål ekonomi öppnar stora möjligheter till nya arbetstillfällen, innovation, tillväxt och lägre energikostnader för företag och hushåll. Parlamentet inser emellertid att detta kan förverkligas endast genom ett nära samarbete mellan kommissionen, medlemsstaterna, lokala och regionala myndigheter, medborgarna och industrin, vilket ger de mest effektiva incitamenten och rättsliga ramarna. Parlamentet påpekar att en korrekt hanterad utfasning av fossila bränslen inte bör leda till ökade energikostnader, energifattigdom, avindustrialisering av den europeiska ekonomin eller ökad arbetslöshet. Parlamentet håller därför fast vid att arbetsmarknadens parter aktivt bör involveras i arbetet med att åtgärda de sociala konsekvenserna av övergången till en hållbar energiunion. Parlamentet betonar att EU behöver en politik som är både EU-övergripande, marknadsbaserad och teknikneutral och som tar hänsyn till all tillämplig

lagstiftning och EU:s aktuella mål och bidrar till att målen uppnås till lägsta möjliga kostnad för samhället.

117. Europaparlamentet påminner om att solcellsindustrin måste stå i centrum för den europeiska industripolitiken för att möta efterfrågan från en växande global marknad i ett sammanhang där merparten av de fotovoltaiska cellerna och modulerna i dag tillverkas utanför EU, framför allt i Kina. Parlamentet betonar att EU måste delta i denna nya investeringscykel fullt ut för att bibehålla sin ledande ställning i fråga om forskning och utveckling, maskiner och vissa andra segment, som växelriktare och systembalans, och åter bli ledande inom produktionen av utrustning (celler och moduler). Parlamentet anser att EU:s mål bör vara att kunna försörja minst 20 procent av sin egen marknad med inhemskt producerade celler och moduler senast 2020.
118. Europaparlamentet bekräftar fördelarna med att öka mängden förnybar energi på värmemarknaden, framför allt i fastigheter. Parlamentet betonar att vi fått flexibla värmeinfrastruktur och värmelagringsmöjligheter, så att det har blivit lättare att integrera förnybara intermittenta källor genom energilagring i form av värme. Parlamentet upprepar att energitryggheten kan ökas genom utbyggnad av nät för fjärrvärme och fjärrkyla som är ett idealiskt sätt att i stor skala integrera hållbar värme i städer, eftersom näten kan leverera värme från en rad olika källor samtidigt och inte är inbördes beroende av någon enstaka källa.
119. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaterna inför krav på en lägsta produktion av förnybar energi för nya och renoverade byggnader och att projekt för förnybar energi får stöd genom snabba administrativa förfaranden och nätanslutningsförfaranden, framför allt genom tillämpning av artikel 13.4 och 13.1 f i direktiv 2009/28/EG och artikel 7.3 i direktiv 2009/72/EG. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid översynen av befintlig relevant lagstiftning öka antalet byggnader med förnybara energisystem, kräva gemensamma kontaktpunkter för administrativa förfaranden i fråga om småskaliga förnybara energiprojekt och enkla anmälningsförfaranden för anläggningar som drivs med förnybar energi och där hela produktionen går till egen förbrukning, samt skapa en ram för innovativa ordningar för nätanslutning och för handel med nättjänster på distributionsnättnivå.
120. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en EU-strategi för uppvärmning och kylning, med kartläggning av alla åtgärder och synergier som krävs inom bostads-, handels- och industrisektorerna för att minska detta beroende och samtidigt bidra till att uppnå EU:s energi- och klimatmål, åstadkomma energibesparing, öka den europeiska ekonomins konkurrenskraft, stimulera tillväxt och sysselsättning samt främja systeminnovation. Parlamentet betonar att samtliga fem dimensioner av energigemenskapen bör beaktas inom denna strategi för uppvärmning och kylning.
121. Europaparlamentet betonar att vattenkraft är en viktig, inhemsk, förnybar och säker energikälla, som står för 11 procent av den totala elproduktionen i EU. Vattenkraften kommer därför att fortsätta spela en viktig roll för produktion och lagring av el och ge ett viktigt bidrag till att minska den europeiska ekonomins koldioxidutsläpp och EU:s beroende av externa energikällor.
122. Europaparlamentet efterlyser särskild inriktning på havsbaserad förnybar energi, i enlighet med kommissionens meddelande om den blå ekonomin, som en bransch som har stor potential men som är underetablerad jämfört med andra sektorer för förnybar energi.

123. Europaparlamentet noterar att en ökning av andelen inhemskt producerad biogas skulle kunna ge ett positivt bidrag till energitryggheten. Parlamentet betonar i samband med detta att befintlig infrastruktur för gasproduktion måste bevaras.
124. Europaparlamentet noterar att biomassa från ett hållbart skogsbruk skulle kunna bidra till att man uppnår klimat- och energimålen i ramen fram till 2030.
125. Europaparlamentet konstaterar att EU:s nuvarande strategi för biodrivmedel har utsatts för omfattande kritik för att den inte beaktar vilka växthusgasutsläpp till följd av indirekt ändring av markanvändning, som kan utlösas när befintlig jordbruksproduktion överflyttas till ouppodlad mark, såväl inom som utanför EU.
126. Europaparlamentet anser att en hållbar strategi för att uppnå EU:s energitrygghetsmål inte bör ytterligare öka användningen av markbaserade biodrivmedel och att bättre alternativ är att förbättra bränsleeffektiviteten hos fordon, minska efterfrågan på transporter, minska den intensiva boskapsuppfödningen samt öka användningen av biodrivmedel från avfall och restprodukter som inte leder till ytterligare ändringar av markanvändningen.
127. Europaparlamentet ser fram emot och håller fast vid stödet till projekt och investeringar som utnyttjar kol i avfall som råvara för koldioxidsnåla kemikalier och avancerade biodrivmedel (t.ex. genom att använda mikroorganismer som odlas i koldioxidrika avfallsgaser och omvandlas till bränslen och kemikalier som ersätter sådana som framställts från fossila källor eller första generationens biodrivmedel), vilket därmed skulle minska utsläppen och föroreningarna från industriprocesser som stålframställning.
128. Europaparlamentet betonar att i ett verkligt kretsloppssamhälle måste avfallet gå tillbaka till ekonomin i form av råmaterial för att bevara värdeökningen i produkten så länge som möjligt, vilket innebär att åtgärder för återanvändning och materialåtervinning blir mycket viktigare än förbränning. Parlamentet påpekar att många medlemsstater redan har överkapacitet på förbränningsanläggningar och betonar att bättre planering och informationsdelning krävs, och att man måste förhindra inlåsnings effekter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att beakta kopplingen mellan energiunionen och kretsloppssamhället.
129. Europaparlamentet påminner om att den europeiska industrin och de små och medelstora företagen är avgörande för den europeiska ekonomin, och medger att Europas industriella konkurrenskraft och små och medelstora företag skulle dra stor nytta av lägre energikostnader.
130. Europaparlamentet betonar att innovation och modernisering för att göra industriprocesserna mer energi- och resurseffektiva bidrar till att stärka EU-industrins konkurrenskraft. Parlamentet påpekar att innovation inom teknik för förnybar värmeproduktion skulle minska importen, sänka kostnaderna och förbättra systemens prestanda för att täcka efterfrågan på högtemperaturvärme inom industrisektorn. Parlamentet framhåller att den stora utmaningen med att renovera och modernisera Europas byggnadsbestånd skapar en marknad för byggmaterial, enheter och utrustning med hög prestanda och därigenom ger de europeiska tillverkarna och installatörerna i byggnadssektorn stora möjligheter till innovation och skapande av arbetstillfällen som inte kan utlokaliseras.

131. Europaparlamentet påpekar att åtgärderna för att uppnå klimat- och energimålen för 2030 måste ingå i medlemsstaternas industripolitik, och att hänsyn då måste tas till behovet av återindustrialisering. Parlamentet anser att EU:s regelverk och EU:s klimat- och energipolitiska mål bör vara konsekventa och leda till en mer flexibel och marknadsinriktad strategi för att säkra en motståndskraftig energiunion. De bör också omfatta de klimatpolitiska målen för 2030 och målen om återindustrialisering för att komplettera medlemsstaternas industripolitik.
132. Europaparlamentet betonar att en effektiv användning av forskning och teknisk innovation bidrar till den europeiska industrins ledande ställning och stärker konkurrensfördelarna och lönsamheten för näringslivet och industrin i EU, skapar arbetstillfällen och bidrar till EU:s viktigaste energi- och klimatpolitiska mål, bland annat minskad energiförbrukning, försörjningstrygghet, konkurrenskraft och hållbar utveckling av energiproduktion, -distribution, -transport och -konsumtion, kamp mot energifattigdomen, EU:s mål för växthusgasutsläpp, förnybar energi och energieffektivitet, och bästa möjliga utnyttjande av Europas energikällor.
133. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skydda konkurrenskraften hos energiintensiva industrier och säkra den långsiktiga planeringen när det gäller industriinvesteringar, vilket ska återspegla kommissionens strävan att öka industrins bidrag till BNP till så mycket som 20 procent senast 2020.
134. Europaparlamentet understryker att EU:s utsläppshandelssystem är ett viktigt och kostnadseffektivt marknadsbaserat redskap för utfasningen av fossila bränslen inom Europas energisystem och uppnåendet av EU:s utsläppsminskningsmål för 2030 och därefter. Parlamentet betonar att det vid sidan om reserven för marknadsstabilitet behövs en strukturreform av utsläppshandelssystemet för perioden efter 2020, där det tas hänsyn till målet för minskning av koldioxidutsläpp för 2030 och, så länge som det inte vidtas några jämförbara åtgärder i andra större ekonomier, ingår konkreta och mer harmoniserade åtgärder mot koldioxidläckage.
135. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidare undersöka frågan om indirekta koldioxidkostnader och deras inverkan på (och andel av) elpriserna i medlemsstaterna.
136. Europaparlamentet betonar att intäkter från utsläppshandelssystemet framför allt bör användas till att stödja innovation inom koldioxidsnål teknik, energieffektivitet och andra koldioxidminskande åtgärder.
137. Europaparlamentet inser att europeiska energikällor och effektiv europeisk teknik som kraftvärme på ett avgörande sätt kan bidra till EU:s energitrygghet och uppnåendet av utsläppsmålen för växthusgaser. Parlamentet anser här att det måste framgå av energiunionen att medlemsstaterna får använda alla säkra och hållbara energikällor med låga koldioxidutsläpp som de har till sitt förfogande.
138. Europaparlamentet inser att energimixen i första hand hör till medlemsstaternas behörighet, men delar allmänhetens oro över hydraulisk spräckning och de konsekvenser som denna teknik kan få för klimatet, miljön, folkhälsan och uppnåendet av EU:s långsiktiga mål om utfasning av fossila bränslen. Parlamentet inser dessutom att möjligheterna att med hjälp av okonventionella bränslen bidra till att tillgodose EU:s framtida energibehov är begränsade. I kombination med de höga investerings- och driftskostnaderna och dagens låga världsmarknadspriser på olja är det tveksamt om hydraulisk spräckning kan vara en gångbar teknik i EU. Parlamentet anser att

allmänhetens oro måste hanteras korrekt och att all hydraulisk spräckning bör uppfylla de strängaste klimat-, miljö- och folkhälsokraven. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som tänker genomföra hydraulisk spräckning att följa kommissionens rekommendation från 2014 om minimiprinciper för undersökning och utvinning av kolväten (såsom skiffergas) genom hydraulisk högvolumspräckning.

139. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt sträva efter att avveckla omoderna och mycket förorenande eller osäkra kraftverk, även i syfte att reducera dagens överkapacitet på marknaden.
140. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra villkoren för att utnyttja avskiljning och lagring av koldioxid. Parlamentet menar att avskiljning och lagring av koldioxid kan underlätta omställningen till en koldioxidsnål energimarknad och kan spela en viktig roll för att förena EU:s olika mål för mångfald och trygghet i energiförsörjningen och samtidigt åstadkomma de minskningar av växthusgasutsläppen som krävs för att uppfylla målen för EU:s färdplan för 2050.
141. Europaparlamentet anser att teknik för minskade koldioxidutsläpp såsom avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) samt avskiljning och användning av koldioxid (CCU) måste utvecklas och förbättras ytterligare genom omfattande forsknings- och innovationsinsatser för att tekniken ska finnas tillgänglig för att reducera, eller till och med undanröja, miljöavtrycket av de fossila bränslena, som fortfarande står för över 40 procent av EU:s aktuella energiproduktion och som troligen kommer att kvarstå som en viktig energikälla även i framtiden.
142. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta NER400-innovationsfonden, som skulle ge stöd till koldioxidsnåla demonstrationsprojekt och utgå från NER300-programmet för avskiljning och lagring av koldioxid samt förnybar energi, men utöka dess räckvidd till att omfatta koldioxidsnål innovation inom industrisektorer.
143. Europaparlamentet konstaterar att kärnkraften 2014 utgjorde 27 procent av EU:s elmix och över hälften av all energi med låga koldioxidutsläpp, och att 130 av EU:s 132 kärnkraftverk står i tur att avvecklas senast 2050, vilket kommer att efterlämna en stor lucka i EU:s elmix vad gäller koldioxidsnåla basenergikällor. Parlamentet noterar att medan vissa medlemsstater har valt att minska kärnkrafts användningen finns det andra som vill ta i bruk nya kärnkraftverk för att kunna nå såväl sina nationella som EU:s energi- och klimatmål. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU tar fram ett ramverk som möjliggör för de medlemsstater som vill fortsätta med kärnkraft att kunna göra det, inom ramen för EU:s regler för den inre marknaden och konkurrensregler.
144. Europaparlamentet noterar att kärnkraften ger ett av de viktigaste bidragen till Europas energisystem, som ger lägre koldioxidutsläpp samtidigt som det minskar importberoendet, säkrar en stabil elproduktion för den inre marknaden och utgör en stabil grund för ett energisystem i vilket förnybar energi kan fasa in.
145. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som fasar ut sin kärnkraft att se till att den ersätts av sådan energiproduktion som kan ge motsvarande bidrag till energiförsörjningen och till att stabilisera det gemensamma systemet för produktion och distribution.

146. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna visserligen själva får fastställa sin energimix, liksom suveränt besluta om hur de vill gå till väga för att fasa ut de fossila bränslena i sin ekonomi, men att politiken och den tekniska utvecklingen ändå måste samordnas på EU-nivå för att Europas och medlemsstaternas klimat- och energimål ska kunna omsättas i praktiken. Parlamentet inser att det på vissa områden är mest effektivt med strategier på EU-nivå, medan det på andra områden är absolut nödvändigt med nära samarbete och samordning mellan medlemsstaterna. Parlamentet inser att det krävs en stark och tillförlitlig styrningsprocess för att säkerställa en sådan samordning.
147. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om upprättande av en moderniseringsfond, som bör ha strikta kriterier och vägledning för att dess finansiering ska inriktas på genuina energimoderniseringsprojekt, avsedda att väljas ut på grundval av ett teknikneutralt tillvägagångssätt och beroende på om de är påvisbart förenliga med uppnåendet av EU:s mål för minskade växthusgasutsläpp till 2030.
148. Europaparlamentet betonar att EIB bör delta när de ovannämnda kriterierna och vägledningen för moderniseringsfonden fastställs.
149. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att miljö- och klimatskydd, förbättrad luftkvalitet, minskat externt energiberoende, biologisk mångfald, sysselsättning och den europeiska industrins konkurrenskraft, utgående från teknisk innovation och ledarskap, garanteras vid upprättandet av energiunionen.
150. Europaparlamentet framhåller att alla invånare i EU måste få energi till överkomligt pris. Parlamentet anser att många hushåll på likvärdiga villkor skulle få ta del av en inre, hållbar, konkurrenskraftig och trygg energimarknad och undgå energifattigdom, som under 2012 drabbade en unionsmedborgare av fyra, om man undviker onödig energiförbrukning genom att förbättra energieffektiviteten, stärka sammanlänkningarna, i högre grad integrera marknaden och göra hållbara investeringar i energi, framför allt i byggnader. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande om energifattigdomen i Europa, åtföljt av en handlingsplan för att bekämpa den, som innehåller en definition av och indikatorer på energifattigdom.

Mot en energieffektiv och koldioxidnål transportsektor

151. Europaparlamentet uppskattar att transporter står för mer än 30 procent av den slutliga energianvändningen i Europa och att 94 procent av transporterna är beroende av oljeprodukter. Parlamentet anser därför att ett renare energisystem med en tydlig koppling till att minska koldioxidutsläppen inom transportsektorn bör stå i centrum för en ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik. Parlamentet betonar att en kombination av åtgärder för att främja energieffektivitet och förnybar energi och åtgärder för att utveckla innovativ energiteknik är av avgörande betydelse för strävandena att uppnå en miljömässigt hållbar energimix för de europeiska transportsystemen. Parlamentet anser att man bör uppmantra användning av olika förnybara energikällor, bland annat flytande naturgas för tunga lastfordon och inom sjöfartssektorn. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram förslag om att, där så behövs, undanröja miljöskadliga skattesubventioner. Parlamentet uppmantrar till stöd till forskning och innovation för att hitta bättre lösningar för rörlighet, både tekniskt sett och när det gäller stödjande teknik och åtgärder.

152. Europaparlamentet konstaterar att minskade koldioxidutsläpp inom transportsektorn förutsätter integrerade åtgärder inom energi-, transport-, handels-, forsknings- och innovationspolitiken. Parlamentet framhåller vikten av samordnade strategier över gränserna för att förhindra nationell fragmentering, och betonar behovet att fastställa standarder och driftskompatibilitetskrav som gör att de europeiska företagen kan dra nytta av marknadsmöjligheterna.
153. Europaparlamentet konstaterar att bättre fordonsprestanda och bränsleeffektivitet har en avgörande betydelse för att minska både EU:s oljeberoende och utsläppen av växthusgaser och uppmanar därför industrin, medlemsstaterna och kommissionen att i snabbare takt gå vidare med sitt arbete på detta område samt att, mot bakgrund av den senaste tidens skandaler, se till att utsläppstesterna inte bara är korrekta, utan även speglar verkliga körförhållanden. Parlamentet föreslår att kommissionen för perioden efter 2020 ser över normerna för utsläpp av koldioxid från personbilar och transportbilar. Parlamentet konstaterar dock att den långsiktiga lösningen för att minska utsläppen från transporter och säkerställa en minskad energiefterfrågan och en ökad energidiversifiering är alternativa bränslen, elektrifiering med förnybar el och främjande av mer hållbara transportsätt.
154. Europaparlamentet stöder ett omfattande vägtrafikpaket som främjar effektivare ramprissättning av infrastruktur och ett införande av smarta driftskompatibla transportlösningar. Parlamentet betonar att energieffektiviteten kan förbättras genom stöd till digitalisering och användning av smarta transportsystem och genom utveckling av innovativa transporttjänster. Parlamentet efterlyser en framåtblickande strategi för forskning och innovation för transportsektorn. Parlamentet stöder utvecklingen av planer för hållbara transporter i städer och på landsbygden för att minska trafikutsläpp, trafikstockningar, buller och trafikolyckor. Syftet med sådana planer bör vara att få bort de ojämlikheter som finns när det gäller användare med funktionsnedsättning och kostnader.
155. Europaparlamentet välkomnar den omställning som skett i riktning mot de mest hållbara och energieffektiva transportsätten och transportvägarna – såsom järnvägar, närsjöfart, inlandssjöfart och sjötransport – genom att dessa gjorts mer konkurrenskraftiga och effektiva i fråga om att minska koldioxidutsläppen. Parlamentet framhåller i detta sammanhang vikten av intermodalitet, det vill säga trafikslagsövergripande transporter.
156. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en heltäckande strategi för vägtransporter, som ett led i utfasningen av fossila bränslen i transportsektorn, och att stödja större insatser för utveckling och införande av elektromobilitet för vägtransporter.
157. Europaparlamentet framhåller att ibruktagandet av elbilar kommer att bli betungande för elproduktionen, och efterlyser bedömningar av i hur hög grad man med befintlig produktionskapacitet kan klara av situationen.
158. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över programmet för märkning av personbilar med uppgifter om bränsleförbrukning och koldioxidutsläpp, för att konsumenterna ska få mer rättvisande, relevant och jämförbar information om koldioxidutsläpp och bränsleförbrukning, så att de föranleds att välja de mest energieffektiva bilarna och så att tillverkarna i sin tur sporras att förbättra fordonens energieffektivitet och höja energitryggheten.

159. Europaparlamentet vidhåller att kommissionen bör påskynda införandet av en reviderad testcykel för att säkerställa att uppgifterna om koldioxidutsläpp och andra förorenande utsläpp från fordon visar utsläppen under verkliga körförhållanden.
160. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda arbetet med att integrera avancerad teknik i innovativ järnväg genom att föra fram initiativet Shift2Rail, som kan spela en nyckelroll för ren kollektivtrafik.
161. Europaparlamentet erinrar om att det fortfarande inte finns några bindande åtaganden för internationell sjöfart om att minska utsläppen av växthusgaser, fastän trafikvolymen inom sjöfarten snabbt ökar. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag med mål för minskning av växthusgasutsläppen från internationell sjöfart, om inte Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) fastställt några sådana före utgången av 2016.
162. Europaparlamentet betonar behovet av en ökad samordning mellan strategierna för transport, uppvärmning och kylning samt minskade koldioxidutsläpp från energiproduktion. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram heltäckande planer för att minska koldioxidutsläppen från sektorerna för transporter och uppvärmning och kylning, bland annat med hänsyn till att när ren och billig energi från intermittenta energikällor finns i överflöd kan den användas för att ladda elfordon och driva värme- och kylanläggningar.
163. Europaparlamentet betonar behovet att prioritera Efsis stöd till transportprojekt som möjliggör den tekniska övergången till ett rent och hållbart transportsystem. Parlamentet betonar att man inom andra instrument för ekonomiskt stöd som finns på EU-nivå bör prioritera investeringar i infrastruktur för intermodalitet, järnväg, sjöfart och inre vattenvägar.
164. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sitt arbete med att harmonisera certifieringskriterierna för hållbar turism ta med ett kriterium om användning av förnybar energi och ett kriterium om minskade koldioxidutsläpp, i linje med EU:s mål.

Forskning, innovation och konkurrenskraft.

165. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sina insatser för forskning om bättre användning av Europas energiresurser och om att minska deras miljöpåverkan, för att trygga hållbar ekonomisk tillväxt, skapandet av arbetstillfällen, industrins konkurrenskraft och i synnerhet EU:s långsiktiga klimat- och energimål.
166. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang att alla EU:s finansieringsmöjligheter för att främja säker och hållbar koldioxidsnål energiteknik, energieffektivitet, förnybara energikällor, smarta nät, decentraliserad produktion, flexibel produktion, lagring av el och elektrifiering av transportsystemet måste utnyttjas fullt ut. Parlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sina forskningsinsatser och införandet av sådan teknik för att uppnå sina mål för 2020, 2030 och på längre sikt, och förbättra sin energitrygghet och underlätta ekonomisk återhämtning. Parlamentet förväntar sig att halvtidsöversynen av forskningsprogrammet Horisont 2020 återspeglar dessa prioriteringar. Parlamentet påminner om att energiutmaningen i Horisont 2020 är avsedd att stödja övergången till ett tillförlitligt, hållbart och konkurrenskraftigt energisystem där framför allt energieffektivitet, koldioxidsnål teknik och smarta städer och samhällen prioriteras. Parlamentet påminner om att minst 85 procent av energiutmaningen i budgeten för

Horisont 2020 ska gå till områden som avser icke-fossila bränslen, där minst 15 procent av den totala budgeten för energiutmaningen ska läggas på åtgärder för marknadspridning av teknik för förnybar energi och energieffektivitet.

167. Europaparlamentet anser att ökade insatser inom utveckling av sådan teknik kan medföra avsevärda långsiktiga vinster, såsom kostnadseffektiv utfasning av fossila bränslen, minskade produktionskostnader och minskad efterfrågan på energi, och därmed stärka industrins konkurrenskraft.
168. Europaparlamentet konstaterar att EU har en ledande ställning inom teknik inom avgörande områden som vindturbiner, elkablar, nätutveckling och nättjänster samt system för kollektivtrafik i städerna. Parlamentet beklagar att detta ledarskap är utsatt för påfrestningar och uppmanar kommissionen att skyndsamt vidta åtgärder för att upprätthålla det.
169. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att utarbeta ett initiativ för EU:s globala ledarskap inom teknik och innovation på området för förnybar energi och koldioxidsnål energiteknik, med vågkraft, flytande solpaneler och biodrivmedel producerade från alger, samt att stärka den offentliga och den privata sektorns verksamhet inom forskning, utveckling och innovation på dessa områden.
170. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att eftersträva en bättre växelverkan och samordning mellan nationella och europeiska forskningsprogram, framför allt inom energi-, transport-, IKT- och byggsektorerna, för att gemensamma utmaningar, såsom ökad energieffektivitet, ska prioriteras, genom en inriktning inte bara på värmesektorn utan också på kylning, främjande av småskalig förnybar energi och minskade växthusgasutsläpp samt på ökad energitrygghet och på utveckling av nya källor till förnybar energi. Parlamentet vill även att ny teknik ska få maximal spridning på marknaden.
171. Europaparlamentet betonar mervärdet av att IKT integreras i energisystemet och uppmanar kommissionen att införa gemensamma standarder för smarta nät på överföringssystemnivå, eftersom de säkrar en stabil försörjning och ett fritt gränsöverskridande energiflöde och bidrar till energitryggheten, samt att på distributionssystemnivå garantera försörjningstryggheten för lokalsamhällen, städer och regioner. Parlamentet framhåller här vilken roll som utvecklingen av smartare energinät och nya energilagringlösningar kan få för att öka andelen förnybara energikällor.
172. Europaparlamentet erkänner att smarta mätare ger ett viktigt bidrag till distributionsnätjänsterna. Parlamentet betonar att konsumenterna ska förbli de slutliga ägarna av sina uppgifter och att uppgifter som förmedlas till systemansvariga för överföringssystemet och till andra marknadsaktörer bör anonymiseras för att deras rätt till integritet fullständigt ska skyddas.
173. Europaparlamentet anser att vidareutvecklingen av en inre energimarknad är oupplösligt knuten till den digitala inre marknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja sammankopplingen mellan energiunionen och den digitala inre marknaden genom att ge konsumenterna så stor tillgång som möjligt till energitjänster med hjälp av digitala plattformar och genom utveckling av en inre energimarknad som är mer konkurrenskraftig, öppen och integrerad i den digitala ekonomin.

174. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra informationstekniken säkrare och förbättra skyddet av kritiska energiinfrastrukturer som tillhandahåller livsviktiga tjänster till konsumenterna, framför allt med tanke på industriproduktionens utveckling och den ständigt större roll som IKT spelar inom energisektorn. Parlamentet betonar här att direktivet om åtgärder för att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen måste antas och genomföras utan dröjsmål för att en hög nivå av nät- och informationssäkerhet i kritiska infrastrukturer ska bibehållas.
175. Europaparlamentet understryker att det inom ramen för Horisont 2020 bör vara en prioritering för medlemsstaterna att sänka kostnaderna för hållbar, säker och mindre mogen energiteknik, särskilt sådan som bidrar till den globala minskningen av växthusgasutsläppen och uppnåendet av EU:s mål för 2030. Parlamentet uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att skapa en tydlig rättslig och strategisk ram och finansieringsmöjligheter för forsknings- och utvecklingsinitiativ och installationsprojekt som hjälper EU att uppnå sina klimat-, energi- och miljömål och stärka den ekonomiska konkurrenskraften. Parlamentet välkomnar att kommissionen har antagit en reviderad strategisk plan för energiteknik och betonar att forskning och utveckling och innovation bör inriktas på systemintegrering av de olika lösningar som finns tillgängliga eller är under utveckling, snarare än på enskilda sektorer och tekniker separat från varandra.
176. Europaparlamentet inser att framsteg inom miljövänlig, kostnadseffektiv innovation och forskning och utveckling också är nyckeln till EU:s framtida konkurrenskraft, inbegripet Europas industri.
177. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en tydlig översikt över de olika finansieringsinstrumenten, såsom programmet InvestEU, Ett sammanlänkat Europa (projekt av gemensamt intresse), forsknings- och utvecklingsmedel, struktur- och investeringsfonder, finansieringsinstrument för smarta nät (ERA-Net Plus), programmet Horisont 2020, EIB, det europeiska energiprogrammet för återhämtning, Fonden för ett sammanlänkat Europa – energi (FSE-E), NER300-programmet, Kol- och stålforskningsfonden och Eurogia+, och att klargöra reglerna för berättigande till vart och ett av dessa program.

Att förverkliga energiunionen: medborgare och städer

178. Europaparlamentet påminner om åtagandet från 6 000 europeiska städer om att bli ledande inom energiomställningen, bland annat genom borgmästaravtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppbåda hela detta nätverk, liksom också andra initiativ såsom det europeiska initiativet för smarta städer och samhällen, och initiativet för energistäder, och ge dem de ekonomiska och mänskliga resurser som krävs för att fortsätta att utvecklas. Parlamentet anser att parterna i borgmästaravtalet bör få prioriterad tillgång till EU-finansiering.
179. Europaparlamentet betonar att det är avgörande med aktiv utbildning och kompetensstrategier i omställningen till en hållbar och resurseffektiv ekonomi. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa riktade utbildningsprogram för invånarna och att uppmuntra utbildning i lokalsamhällets regi för att minska efterfrågan på energi och framställa förnybar energi. Parlamentet understryker att det krävs lika tillgång till såväl grundutbildning som livslångt lärande om energiunionen ska bli framgångsrik. Detta är avgörande för att hantera förändringar och möta invånarnas ambitioner å ena sidan, och för att tillgodose arbetsmarknadens behov å andra sidan.

Parlamentet påminner om att utbildnings- och kompetensutvecklingsprogram är en absolut förutsättning för att arbetstagarna ska få möjlighet att dra full nytta av de möjligheter till hållbara och lokala arbetstillfällen som utvecklingen av hållbar energi medför.

o

o o

180. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de avtalslutande parterna i energigemenskapen.